

TKP-ML
Merkezi Yayın Organı

Ocak 1991 Sayı: 97 3,- DM

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Emperyalizmin Bekçi Köpekleri Ortadoğu'dan Kanlı Ellerinizi Derhal Çekin!...

BAŞ YAZI

Emperyalizm ve Bekçi köpekleri Kanlı ellerini- zi Ortadoğu'dan Derhal Çekin!...

Emperyalistlerin Irak'a saldırıları artık bir an meselesi. Belki'de dergimiz daha basına girmeden bir savaş patlayabilir. Ya da çok azda olsa, savaşı sona erdirecek senaryolar öne çıkabilir. Nevarki, ABD ve İngiliz emperyalizmi ile birlikte emperyalizmin Ortadoğu bekçi köpekliğine soyunan faşist Türk Devletinin bir an önce savaşı düşündükleri dikkate alınır, yeni önerileri dikkate almayacakları bir gerçek. Çünkü Emperyalizm, bölgeye tamamen hakim olmak istiyor. Eğer Irak "susturulmaz" ve "ezilmez" ise, kendileri için gelecekte daha büyük tehlike oluşturabileceğini düşünüyorlar. Bu nedenle Irak'ı kötü bir anlaşmaya, anlaşmazsa imhaya hazırlıyorlar. Onlar, "küçük bir hayduta" haddini bildirecekler(!) ve Ortadoğu Petrolleri'nin kayıtsız şartsız "hakimi" olacaklar.

Dünya halklarının bir numaralı düşmanı olan ABD emperyalizmi, başından beri savaşı körükleyen bir ülke durumundaydı. Körfez bunalımı sorununda, "barış"tan yana hiçbir adım atmadı. Tam tersi savaşı körüklemek için çaba harcadı Irak'a "onursuz" bir geri adım attırmayı, esas politikası haline getirdi. Barış havarisi ke-

**faşist Türk Devletinin
halklarımızı savaşa
sokmasına izin verme-
yelim - Yeni UZUN YÜ-
RÜYÜŞLERLE KARŞI
KOYALIM!...**

silen emperyalist blok, savaşı körüklemek için sahnedeydiler. Onların barıştan anladığı, ezilen halkların ve dünya proletaryasının kendilerine kayıtsız şartsız teslim olması ve boyun eğmesidir. Bunun aksi "barışı" bozucu "unsur" olur. Irak gibi herhangi bir geri kalmış ülkenin, emperyalistlerin kanlı çıkarlarına el atmak istediğinde, "barışı" bozan kendileri değil diğerleri olur.

Dünya'ya son yıllarda, "barış", "insan hakları" gibi sloganları öne çıkaran emperyalist dünya sistemi, fiiliyatta ise, barışın önünde enbüyük engel olarak varlıklarını sürdürdüler. İngiltere Arjantin'in adası Falkland'a girdi. ABD, Grenada ve Panama'ya girdi. RSE ise, SB içindeki cumhuriyetleri birer birer işgal ediyor. İsrail, Filistin halkını sürekli boğazlıyor. ABD, Pakistan'da hoşuna gitmeyen seçimle gelmiş bir hükümeti devirip yerine kendi politikasını en iyi uygulayacak Pakistan Özal'ını başa getiriyor. Kısacası "barış"tan, "insan hakları"ndan sık sık sözeden emperyalistlerin fiiliyatta uygulamalarına bakılınca, "barışın" en büyük düşmanları olduğunu en sıradan insan dahi görebiliyor.

RSE ise, Körfez'de bir savaşın çıkmasından yana gibi. Çünkü kendi içinden ayrılmak isteyen Cumhuriyetleri "düzlemek" için iyi bir fırsat oluturacağını düşünmekte. dünya'nın gözü Körfez Savaşında olurken, RSE'nin "kanlı iç düzlemesi" fazla göze batmayacak.

Azerbaycan'dan sonra Baltık Cumhuriyetleri Rus imparatorluğunun "bütünlüğünü" sağlama uğruna kanlı kıyıma sahne olurken, "insan haklarının" ve "barışın" bekçi köpekleri nerede?

Sormak gerekir. Eli kanlı Gorbaçov'a, neden "Nobel Barış" ödülü verildi? Batı emperyalizmine Doğu Avrupa'yı peşkeş çektiği için verilen "barış" ödülü emperyalistlerin ödülüdür. Dünya proletaryasının ve ezilen halkların ödülü değildir. Eli kanlı bir diktatöre proletarya ve halklar ödül vermez. Tam tersine cezalandırır.

Son Körfez bunalımı, emperyalizmin "barış" nutuklarının ve "insan hakları" yaygarasının ne denli sahte olduğunu bir kere daha ortaya koydu. "komünizm çöktü" hülyaları arasında, halkları aldatmanın ve onları komünizm hülyasından korkutmaya çalıştılar. RSE'nin çöküşünü, komünizmin çöküşü olarak yutturmaya çalıştılar. Kendi kanlı emellerini böylece gizlemenin aracı olarak kullandılar. Ama nereye kadar?

Körfez'de bir savaş, emperyalizme belki kısa vadeli bir çıkar sağlayabilir. Uzun vadede, emperyalizmin altını oycak bir durum gelişecektir. Emperyalizm, Ortadoğu halklarının petrol kuyularında boğulup kalacaktır. Çelişki daha da keskinleşecek ve Arap halklarının anti-emperyalist yönlerini daha da geliştirebilecektir. Ayrıca savaşın uzaması durumunda, emperyalistlerarası çelişkiler artacaktır. Bu da halkların çıkarına olacaktır.

Emperyalizmin geleceği kötüdür. Arap halkları, Filistin halkının devrimci dinamiğini kendine örnek alacaktır. Emperyalizm böylece diken üstüne oturmaya mahkum olacaktır. Kendi ülkelerinde de savaş aleyhtarlığı daha da artacak ve halkların dayanışması gelişecektir. Arap halkları, petrol rollerini ne Saddam vb. gericiliğe ne de emperyalizmin kanlı ellerine terk etmeyecek. Kendi haklarına er geç sahip çıkacaktır. Önümüzdeki süreçte bunu daha iyi göreceğiz.

Faşist Türk Devletinin Bütün Umudu

Gerici Savaşta; www.ikk-online.net

Faşist Türk devleti ve onun sözcülüğünü yapan Özal kliği, Irak'a ABD'nin yanında saldırmak için can atıyor. ABD'den bile daha saldırgan ve savaş isteyen bir güç olarak gözüküyor. Hertürlü olası barış ihtimalini kapamaya ve engellemeye çalışıyor. Türkiye'yi savaşa sokmak için elinden geleni yapıyor. NATO'dan Çevik Kuvvet, ABD'dens avaş uçakları getiriyor. Ve hepsinden önemlisi, İncirlik Üssü'nü ABD'ye açıyor. Yani Irak'ın Türkiye'ye saldırmaması için tüm olanakları deniyor. Irak'ı bombalamak için İncirlik'ten havalanacak bir ABD uçağı, Irak'ın doğal olarak üsse saldırmasına neden olacaktır. Türk devleti bunu "savaş nedeni" sayacak ve savaşa gerilmiş olacaktır. "Bize saldırı olmazsa savaşın dışında kalacağız" yollu sahte açıklamalar tamamen bir demogojidir. Faşist Türk devleti tüm umudunu savaşa bağlamıştır.

Bir tarafta ekonomik bunalım, öbür yanda proletaryanın ayağa kalkışı ve grevlerin dalga dalga yayılması, Kürt

Emperyalizmin geleceği kötüdür. Arap halkları, Filistin halkının devrimci dinamiği kendine örnek alacaktır. Emperyalizm böylece diken üstüne oturmaya mahkum olacaktır. Kendi ülkelerinde de savaş aleyhtarlığı daha da artacak ve halkların dayanışması gelişecektir. Arap halkları, petrol rollerini ne Saddam vb. gericiliğe ne de emperyalizmin kanlı ellerine terk etmeyecek. Kendi haklarına er geç sahip çıkacaktır.

ulusal gerilla savaşı ve bununla beraber Partimizin sürdürdüğü gerilla savaşı, egemenleri derin bir ekonomik ve siyasi krizin içine sokmuştur. Özellikle son aylarda çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının grevleri ve Zoünguldak madencilerinin tarihi UZUN YÜRÜYÜŞ'leri, egemenleri çok zor durumda bırakmıştır. Egemenler, şu anda grevlere ses çıkarmıyorsa, bunun nedeni, savaşı beklemelerindedir. Savaş durumunda, içte savaş hali ilan edilecek ve halka yönelik saldırılar ortak ve içerde muazzam bir devlet terörü estirilecektir.

Faşist Türk Devleti, iç bunalımdan nasıl kurtulacak? Ya bir askeri darbe ya da savaşın çıkması ve savaş halinin ilan edilmesidir. Şu anda başka çıkış yolları bulamamakta ve erken bir genel seçime de taraf değiller. Çünkü, bir erken genel seçime bile ekonomilerinin dayanamayacağını biliyorlar. Eğer savaş çıkmaz ve savaş hali uygulayamazlarsa, grevlerin bugünkü durumuyla sürmesi, devrimci mücadelenin hızlanması devam ettikçe, egemenler bir askeri darbeyi kapıda görmekteler. Yani, işçi sınıfının ve halkın mücadelesini ancak faşist askeri darbe ile durdurabileceklerini hesaplıyorlar. Demirel ya da İnönü'de onların şu anda alternatifleri değiller. Bunlar, komprador ekonomiyi bunalımdan düzlüğe çıkaracak ve de halkın gelişen mücadelesini pasifize edecek düzeyde değildir.

Zoünguldak madencilerinin uzun yürüyüşü egemenleri tırtır titretmiştir. Bin bir tehdit ve saldırıyla yürüyüşü durdurularda, bunun burada kalmayacağını biliyorlar. Eğer "önü alınmazsa" uzun yürüyüşlerin yaygınlaşacağını bilincinde-

MÜCADELE ALANLARINDAN

BİR MİTÇİNİN SONU!

18 Aralık 1990 günü TİKKO şehir gerillaları Üsküdar/Ünalın Mahallesi'nde MİT'ten emekli Ferdi

ler. Bu nedenle umutları savaşta. Özal'ın bu denli "fetih"çi gözükmesinin başka bir nedeni de yok.

Bazı reformistler, ordunun savaşa karşı olduğu yaygarasını öne sürmekte. Bütün basın da, savaşı yalnız Çankaya Köşkü'nde oturan Özal'ın istediğini yazmakta. Bunlar tamamıyla gerçeği çarpıtmaktır. Savaşı Özal istiyor. Ama Özal'ı cengaver yapan egemenlerin en palazlanmış kesimidir. Sabancısı, Eczacıbaşı, Enka vb. holdingleridir. Özal, bu

Halkımızın büyük bölümünün emperyalist-gerici savaşa karşı olması, devrimci ve komünistler için büyük bir avantajdır. Bu tarihsel durum iyi değerlendirildiğinde, faşist Türk devletine büyük bir şamar vurulabilir. Bunun için tek alternatif devrimci iç savaşı geliştirmektir.

güçlere rağmen ülkeyi savaşa sokamaz. Bu iyi bilinmelidir. Kitleleri kandırmanın alemi yok.

Doğu Perinçek ve SP gibi revizyonistler, orduyu sınıflar üstü göstermek için çaba harcıyorlar. "Komutanlar savaş emrini dinlemeyecek"miş? Gülerler insana!... Buna ordu şakşakçılığı derler!

Gerici Savaşı Devrimci İç Savaşa Çevirmeliyiz;

Egemen sınıfların Ortadoğu'da çıkacak olası bir savaşa katılması halinde, komünistlerin ve devrimcilerin görevi, böyle bir savaşı iç savaşa çevirmeleri, kitleleri silahlı mücadele içinde örgütlemeleri kaçınılmaz bir durumdur. Savaşı önlemenin yolu; kitleleri böyle bir savaşa karşı ayağa kaldırmak, gericiliğin her türlü savaş damarlarını kesmek, üretimi durdurmak, askerlerin savaşmasını önlemek ve kitleleri iktidar mücadelesine seferber etmektir.

Devrimci iç savaşı geliştirmek ciddi bir iştir. Bunun için devrimcilerin ortak hareket etmelerinin olanakları vardır. İttifaklar kurulabilir. Kurulacak olan ittifaklar bir cephe olmasada, büyük çaplı eylem birlikleri niteliğinde olmalıdır. Hedef, gerici savaşa karşı, devrimci iç savaşı geliştirmek olmalıdır. Silahlı mücadele verenlerin bu olanakları daha çoktur. Bu ittifakların içine savaşa karşı çıkan reformistler de dahil edilmelidir.

Halkımızın büyük bir bölümünün emperyalist-gerici savaşa karşı olması, devrimci ve komünistler için büyük bir avantajdır. Bu tarihsel sorumluluk iyi değerlendirildiğinde, faşist Türk Devletine büyük bir şamar vurulabilir. Bunun için tek alternatif devrimci iç savaşı geliştirmektir.

Tamer adlı halk düşmanını başarıyla cezalandırıp üslerine dönmüşlerdir.

Ferdi Tamer kim? Ferdi Tamer Kara Harp Okulu'nu bitirmesinin takip ettiği yıllarda subaylık yaparken istihbaratta yer almış, çeşitli birimlerde görev almış ve bu halk düşmanı görevlerini icra ederken elinde mayın patlamasıyla kolunun kopmasından sonra emekli edilmiş, ordudan emekli edildikten sonra MİT'deki görevine devam etmiştir. MİT'da çeşitli kademelerindeki faaliyetlerinden en son uzun süre İstanbul MİT Bölge Başkanlığı Sorgu Şubesi Müdür Yardımcılığını yapmıştır. Sıradan bir görevde değil Bölge Sorgu Müdür Yardımcılığı yapmış! Yüzlerce, binlerce insana en iğrenç işkence ve baskıları bizzat yapmış ve yönlendirmiş azılı bir halk düşmanıdır.

1983'te kendi isteğiyle emekli olana kadar bu görevini sürdürmüştür. Halka ve devrime karşı işlediği suçlardan dolayı ölümü hak etmiş diğer bütün halk düşmanları gibi, partimiz bununda hakkında ölüm kararı vermiş ve ordumuz TİKKO şehir gerillalarınca cezalandırılmıştır. Yoldaşlarımız eylemden sonra bazı gazeteleri arayıp eylemi parti ve ordumuz adına üstlenmiştir.

Olay üstlenilmesine rağmen 2000'e Doğru dergisi ve aşağılık bazı yazarları mesleği gereği Partimizi, ordumuzu ve eylemimizi kararlama amacıyla "Ferdi Tamer'i MİT cezalandırdı" diye yazdılar. Bu aşağılık herifler eyleme şüpheli bir hava vermeye çalıştılar ve "eylemi TİKKO'nun yapmadığını öğrendik" dediler. Partimiz ve ordumuzun öyle bilgi almadıkları halde ne söylendiği zamandan birkaç gün sonraya kadar bir bilgi verilmediği halde öyle bir açıklama yaptılar. Kamuoyuna ve onlara gerekli cevabı MK-SB.nun çıkardığı bildiriyle verildiği için burda üzerinde durmayacağız. Söz konusu bildiri 2000'e Doğru ve diğer burjuva basını yarattığı havada amacına eriştiği için Partimizin bildirisine ilişkin hiçbir açıklama yapmadı.

2000'e Doğru (Yüzyıl) ve burjuvazisinin çanakalayıcıları olan yazarları ve yine milliyet gazetesinin polis muhabiri Rafet Ballı, Ferdi Tamer'i MİT'in itirafçısı gibi gösterdiler. Sanki MİT'çi olmaktan pişmanmış gibi (ki itirafçıda olsa bu -istisnalar halirç- o güne kadar işlediği suçlarını hafifletmez.)

Oysa MİT'te görev almaktan pişman olduğuna ilişkin açıklamada bulunmuş değil. 1966'dan itibaren emekli olana kadar MİT'teki görevine aktif olarak rol almıştır. Emekli olduktan 5 yıl sonra 2000'e Doğru'da kendi aralarındaki sürtüşmeden bahsetmiş, yakınmış ve MİT'in kitleler tarafından da bilinen aşağılık işlerinden bazılarında belli rütüşlar yapılmasını istediğine ilişkin açıklamada bulunmuştur. Başka bir şey değil. Bu çevrelerce, buna bakılarak onun MİT itirafçısı olduğu iddia ediliyor. Pişman olsaydı MİT'te görevdeyken istifa ederdi. Öyle bir görevde yer alma-

yacak kişiliği olsaydı, ordu içinde iken ve sonra MİT'te görev almazdı. O görevlerdeyken kişiliği ve kafa yapısı değiştiği iddia ediliyorsa, bu, birden bire olmaz. Bu süreç içinde olacağı için, o süreçte kendi içinde iç çatışma yaparken MİT'in fonksiyonu ve MİT'in aşağılık işlerine karşı çıkardı, açığa vururdu. Tersine Bölge Sorgu Müdür Yardımcılığına kadar yükseliyor. Önemli görevlerde yer alıyor. "İtiraf" yaptı denildiği zaman ve sürede gerçekten itirafçı olsaydı, MİT'in kirli işlerini yaptıklarını, MİT elemanlarını vb. açıklardı. Bunlara katılmaktan dolayı da pişman olduğunu halkın ve devrimcilerin affına sığınacağını söylerdi! Bunları en ufak bir şekilde açıklamış değil. O halde neye göre itirafçı deniliyor? Açıktır ki, 2000'e Doğru ve şürekası MİT'i temize çıkarıyor, onları ve icraatlarını masum göstermeye çalışarak savunuyor ve Partimizi ve eylemlerini karalayarak düşmana hizmet ediyor.

Ferdi Tamer ve diğer bütün halk düşmanları işledikleri suçların hesabını er veya geç ödüyor, ödemek zorundadırlar. Hiç bir halk düşmanı cezasız kalmayacak. Partimiz ve ordumuz TİKKO'nun nefesi her zaman enselerinde olacaktır.

**Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Ordumuz TİKKO!
Yaşasın Mücadelemiz!**

İŞKENCECİLERE AF YOK!

12 Eylül işkencecilerinden bir halk düşmanı daha, TİKKO gerillaları tarafından halk adına cezası yerine getirildi.

Adı-Soyadı : Ata Burcu

Suçları: 12 Eylül Cuntası döneminde, devrimcilere işkence yapmak, tutuklamak, gözaltına almak ve yalancı şahitlik yaparak bazı devrimci-demokratların idam ve çeşitli ceza almalarına neden olmak.

İnfaz Tarihi ve Yeri: 9 Ocak 1991, İstanbul-Pendik.

Son aylarda Partimiz şehir gerilla timleri tarafından cezalandırılan işkencecilerle bir yenisi daha eklendi. Ata Burcu. Ata Burcu, 12 Eylül öncesinde ve sonrasında faşist devlete sadakatini göstermek için, bir çok devrimciyi ve halktan kişiye işkence yaptı. Gözaltına aldı ve yalancı şahitlikte bulundu. Onların ağır cezalar almasına neden oldu. Halktan bir kişinin de idam almasına neden oldu.

Halk düşmanı Burcu köpeği, 12 Eylül Cuntasıyla birlikte halka yönelik saldırılarını arttırdı. Kartal Merkez Komutanlığında çalıştığı sırada, Kartal ve çevresinde yaşayan halka terör estirdi. 12 Eylül'ün başlarında halktan yüzlerce insana Samandıra ve Maltepe askeri kışalarında işkence yaptı. Emekliye ayrıldıktan sonra da MİT ile ilişkisini sürdürdü. İhbarcılığına devam etti. 12 Eylül Cuntası sırasında halka yaptığı zulüm ve işkenceler sonucu Partimiz tarafından gıyabında yargılanarak ölüm cezasına çarptırıldı. Uzun bir taptikten sonra Partimiz gerillalarınca halk adına ölümüne mahkum edildi.

MÜCADELE ALANLARINDAN...

KARTAL HALK EKMEK'TE SHP DEVRİMCİ GÜÇLERE KARŞI FAŞİSTLERİ KOLLUYOR

Kartal Halk Ekmek işyerinde 21 Nisan 1990'da başlayan grev 19.10.1990 tarihinde ekonomik kazanım olarak çok düşük politik olarak ise günün çok gerisinde kalacak düzeyde Toplu İş Sözleşmesi imzalandı. Grevin olumsuz ve sınıfa fazla bir şey kazandırmadan bitmesinde esas sorumlu rolü ÖZGIDA-İŞ Sendikası ve Sendikanın işyeri temsilcileri oynamıştır. Zira işyeri temsilcileri toplu iş sözleşmeleri ve grev süresince işveren temsilcileriyle olan politik ve kafakol ilişkilerini bozmamak için elinden geleni yapmıştır.

Devrimci-Demokrat işçilerin örgütlediği Açlık Grevini kırmak için işverenele işbirliği yapmışlardır. Bununla da yetinmeyen işyeri temsilcileri Toplu İş Sözleşmesinin imzalanıp, greve son verilip işçiler çalışmaya başlar başlamaz işten çıkarılmaları için işverene Devrimci-Demokrat işçilerin isim listelerini vermiştir. Bunda başrolü işyeri baştemsilcileri AHMET AYDIN oynamıştır.

Grevin bitiminden sonra 4 yıllığına İst. HALK EKMEK'e kiralanın K.H.E. idari olarakta İST.HALK EKMEK'e bağlanmıştır. İST.H.E.'te Genel Müdür olan AYHAN EFEOĞLU aynı zamanda K.H.E.'inde Genel Müdüdür. A. EFEOĞLU SHP'li bir sınıf düşmanıdır. Zaman zaman gazinolarda içki içerek işyerine gelip, işçilere küfür edecek kadar aşağılık bir halk düşmanı köpektir. A. EFEOĞLU, İst.Belediyesi İştirakler Daire Başkanı YALÇIN BIÇAK ve MEHMET DANIŞMAN gibi SHP'li sınıf düşmanlarından da destek olarak K.H.E.'de çalışan dört devrimci-demokrat işçinin işine son vermiştir.

Bunun yanısıra işletme müdürü HÜRCAN FİDAN'da işyerinde çalışan devrimci-demokrat işçilerin kimler olduğunu tespit edip onları sınıf düşmanları A. EFEOĞLU, Y. BIÇAK ve M. DANIŞMAN üçlüsüne bildirilmek üzere görevlendirilmiştir.

Oysa K.H.E.'te öteden beri kadrolaşmış faşist unsurların varlığını işletme yönetiminde bilmektedir. İşletme yönetimini oluşturan ve kendilerini "Sosyal Demokrat" olarak adlandıran bu sınıf düşmanı zatlar, faşist unsurları devrimci-demokrat işçilere karşı kullanmak için yanlarına almaktadırlar. Bu faşist unsurlar hiç te masum sayılmazlar. AGRİ-MHP il yönetiminde görev almış ERDOĞAN ÇALOĞLU, Şavşat ilçesinden devrimcilerce kovulmuş ihbarcı faşist HAYRETTİN TORUN polislikten hırsızlık yaptığı için kovulmuş ve şoför olarak çalıştırılan HAYATİ ÖZTÜRK, Refah Partisi üyesi HAKİM BATUHAN (Bu gerici unsur 18 Kasım 1990 tarihinde devrimci bir işçiyi kendi yandaşları ile saldırmıştır) ve bunların dışında işyerinde bulunan gerici-faşist unsurların (Tamer ÇIKAROĞLU, Necmettin AKTAŞ, Mürsel TA-

LAL, Necmettin DÖNMEZ, Ahmet ÖZKAHRAMAN başlıcalarıdır. İşte emekten yana, emekçiden yana olduğunu iddia eden SHP'lilerin dostları bunlardır. Bu gerici güçlerin varlığını koruyarak ilerici demokratları tasfiyeye yönelen SHP'nin iktidara geldiinde neler yapacağını bir göstergesidir.

Sonuç olarak şu gerçek çıplak olarak görülüyor ki; KARTAL HALK EKMEK'te emekten yana olduklarını söyleyen SHP'liler ve işyerindeki gerici-faşist kadrolar gelişen sınıf mücadelesi karşısında ittifak yaparak bu mücadeleyi bastırmaya ve geri püskürtmeye çalışıyorlar. Ancak bu gerici ittifakın önleyemeyeceği bir gerçek var. Devrimciler sınıf mücadelesini tüm baskı, kuşatma, engelleme ve ihanetlerine rağmen geliştirip, Demokratik Halk Devrimi ve oradan da sınıfsız-sömürsüz topluma ulaştırarak, işçi sınıfı ve ezilen halkların kurtuluşunu sağlayacaklardır. Bu mücadele önüne çıkacak her türlü engeli devrimci kararlılık ve azim ve bilinçle aşacak ve hertürden sınıf düşmanları ve ihbarcılarını proletaryanın gadrinden kurtulamayacaklardır.

İKK KARTAL İŞÇİ MUHABİRİ ARALIK-1990

SENDİKAL HAKLAR VE "EMEĞE SAYGI MİTINGİ"

9 Aralık 1990- Saat 13.00 - İZMİT

Bilindiği gibi; Otomobil-İş, Hak-İş'e bağlı Özdemir-İş ve Çelik-İş sendikalarının gündeminde bulunan toplu iş sözleşmeleri, işveren sendikası MESS ile anlaşmazlığa girilip, kilitlenmiş ve toplu iş sözleşmeleri, yapılan görüşmeler sonucu bir mesafe alınmayarak tıkanmıştır.

Bu nedenledir ki, Metal işkolunda çalışan binlerce işçi sözleşmeleri, bugün grev aşamasına gelmiştir.

Otomobil-İş sendikası ve diğer sendikalar, iş yerlerine grev kararlarını asmışlardır. Tabii sendika yönetiminin ilgisizliği ve tavrı bu gidişi uzatmakta ve MESS'i daha da arsızlaştırmaktadır. Sendika yönetimleri, işyerlerinde, işçileri sahiplenmeli, kendiliğindenci değil kararlı bir şekilde grev tarihini belirleyerek bunun zeminini hazırlamalıdır.

Ayrıca, bu iş kollarında çalışan işçi arkadaşlarımızın birleşerek, sendika yönetimlerini denetlemeleri ve bugün gelinen hassas durumdan haberdar olmaları gerekir.. Sendikalar kesinlikle kendi başlarına bırakılmamalıdır. Ayrıca fabrikalarda grev komiteleri oluşturularak işçi arkadaşlar bilinçlendirilmelidir. Bağımsız Otomobil-İş, Çelik-İş ve Hak-İş'e bağlı Özdemir-İş sendikaları bugün içerisindeki durum protesto etmek için; 9 Aralık 1990 tarihinde, sendikal haklara ve 'emeğe saygı mitingi'ni düzenlemiştir. Bu miting, İzmit'te çevre illerinden gelen işçilerin katılımıyla coşkulu bir şekilde kutlanmıştır. Mitinge sendika şubelerinin yanında, çeşitli demokratik kuruluş-

MÜCADELE ALANLARINDAN...

lar da katıldı.

Miting dolayısıyla faşist güçler bölgede, yoğun önlemler alarak, sayısızca fotoğraf çekip, mitingi kameralarla kaydederek, yer yer de saldırarak dağıtmaya çalıştılar. Servislerin bulunduğu yerden, kortejlerle miting alanına yürünmesi sırasında, yol boyunca halkın sevgi gösterileriyle karşılaşıldı. Ancak işçilerin, miting alanına girmeden teker teker aranması ve polis tavrı işçilerin kinini bir kat daha artırarak, sloganlarla bu durum protesto edildi.

Sarı sendika ağaları, o işbirlikçi yüzlerini bir kez daha gösteriyordu bu mitingde. İşçilerle diğer demokratik güçlerin beraberliğini kırmak için; tertip komitesi işçilerin demokratik güçlerden ayrı yürüyeceğini ısrarla, söyleyip, aralarına almayıp, ağa babalarının istedikleri doğrultuda birliği kırmaya çalıştılar. Ancak işçilerin kararlılığı bunları ve tezgahlarını saf dışı bırakarak birlikte oluşturulan kortejler halinde miting alanına yüründü. Yürüme esnasında kortejlerdeki kopukluk yüzünden katliamcı polis, devrimci sol güçler kortejine saldırarak dağıtmaya çalıştı ve 20'ye yakın insanı göz altına aldı.

Bu durum protesto edilerek, yaşanan dağınıklık giderilerek, miting alanına gelindi. Maden işçilerinde miting katılımı ordaki insanlara moral verdi. Miting alanında, çeşitli konuşmalar yapıldı. Daha sonra miting alanından ayrılarak servislere binilip, miting alanından dönüldü. Miting genel anlamda, binlerce işçi ve demokratik güçlerin katılımıyla gerçekleşerek, coşkulu bir şekilde sona erdi. Bir takım eksiklere rağmen, işçiye ve halka moral verme açısından olumlu. Özellikle 12 Eylül'den sonra bu tür kitle hareketlerine katılmış, oldukça zayıf olmasına rağmen, miting günü **YENİ DEMOKRATİK İŞÇİ**, sağlıklı bir yapı sunarak; eksiklerine rağmen, düzenli bir kortej halinde pankartını açıp coşkulu bir şekilde katılmıştır.

YENİ DEMOKRATİK İŞÇİ kortejindeki eksiklik, mitinge istenilen oranda katılımın olmaması, organize ve yönlendirmenin kendiliğindenci bir şekilde yürütmesi bir eksiklik olarak görüldü. İlk başlangıçta bir dağınıklık yaşandıysa da, hemen toparlanıp, düzenli bir katılım sağlandı. Bir de mitingten sonra gerçekleştirilmesi düşünülen ziyaret, görevli arkadaşların gelmemeleri yüzünden gerçekleştirilemedi, miting alanından düzenli bir şekilde ayrıldı. Yaşanan eksikliklerin yanında coşkulu bir şekilde katılım sağlandı.

Burada yaşanan eksiklik ve olumsuzlukların üzerine düşünülerek, nedenleri ortaya çıkarılıp eksikler tamamlanmalı, kitle hareketlerine programlı ve sağlıklı katılım sağlanmalıdır.

Bu temelde her arkadaşımızın üzerine düşen görevi eksiksiz yerine getirerek, kitleyle bütünleşmek ve halkın desteğini almak için kolları sıvmalıyız.

İstanbul/Avrupa Yakası İşçi Koömitesi

MÜCADELE ALANLARINDAN

“MEYDANLAR BİZİM” DİYE HAYKIRIYOR PROLETERYA

Ve Türkiye işçi sınıfı ürkek, çekingen ve ikircikli de olsa yavaş yavaş meydanları doldurmaya başladı. Bu sloganlarına da yansıyor artık. “TRT onların, meydanlar bizim” diyor işçi sınıfı. Daha 6 ay önce aynı alanlara yine çevre illerin katkısıyla 5-10 bin kişiyi toparlayabilen sendikalar, bugün artık bir kaç misli rakamlara ulaşabiliyor. Bu tümüyle objektif koşullardan (sözleşme dönemi olması, birçok işyerinde grev ilanlarının asılmış olması vb.) dolayı olsa da, bu kabarış ülke çapında keskinleşmeye başlayan sınıflar savaşımının bir yansıması olarak ta görülebilir.

9 Aralık 1990’da Kocaeli bir karneval yaşıyordu. OTOMOBİL-İŞ, ÇELİK-İŞ, ÖZDEMİR-İŞ Sendikalarının ortaklaşa olarak organize ettiği “EMEĞE VE SENDİKAL HAKLARA SAYGI MİTINGİ” için Kocaeli ve çevre illerden akın akın akan emekçi seli Kocaeli-Baç kavşağını karneval havasına çevirmişlerdir. Metal işçilerinin, Çelik işçilerinin, petrol-kimya işçilerinin doldurduğu caddeler de ağızlarından düşmeyen sloganların başında “Yaşasın İşçilerin Birliği”, “İşçiler Elele Genel Greve” geliyordu. “Rabak Bezmenlere mezar olacak” diye haykırıyordu Rabak’ın mezar kacıları...

Sınıf kardeşliğinin, dayanışmanın, ortak sorunlara sahip olmanın coşkusu ve çözümlerinin birlik ve dayanışma içinde mücadeleden geçtiğinin muştusu okunuyordu gözlerinde.

“Üreten Biziz, Yöneten de Biz Olacağız” diyordu, emekçiler ve arkasından “İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız” geliyordu. Emperyalizmin Ortadoğu’daki çıkarları için bir savaşa sürüklenilmesine karşı emekçiler hep bir ağızdan “Savaşa Hayır!” diyordu.

Partimizin güçleri de, erken saatlerden başlayarak miting ve yürüyüş başlama noktasında toplanmaya başladı. Yeni Demokratik Devrim Perspektifinin sloganlarını emekçilerle birlikte haykırarak sendikalara bağlı işçilerin hemen arkasında yerini aldı. Yürüyüş başladığında, Partimizin güçleri toplu bir şekilde kendine özgü sloganların yanısıra genel taleplerle özel talepleri birleştiren güncel sloganları düzenli bir şekilde atarak ilerledi. Faşizmin militarist güçleri devrimci güçlerin varlığından ve işçi sınıfı ile bütünleşmesinden tedirgin olmalıdır ki, bir ara kortejimizin arka bölümüne ve bizim ardımızda yürüyen devrimci güçlere saldırarak 20 devrimciyi göz altına alarak korku ve tehdit salmaya çalıştı. Saldırının hemen ardından toparlanan Partimizin güçleri bu saldırıyı “Kahrolsun Faşist Diktatörlük”, “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek”, “Biz, Biz, İşçinin-Köylünün Yiğit Sesiyiz, Namluya Sürülmüş Halk Mermisiz”, sloganları ile protesto etti. Sendikacıların bu saldırıya karşı kayıtsız kalmasını ise “Kahrolsun

Sendika Ağaları”, “Devrimci İşçiler Sendika Yönetimlerine” sloganları ile işçi sınıfına teşhir ederek, gerçek yüzlerinin açığa çıkarılmasına çalıştı.

Devrimci grupların ve Partimiz güçlerinin miting alanındaki varlığına sarı-revizyonist-reformist sendika ağalarının tahammülü yoktu. Çünkü; onlar da biliyorlar ki, devrimcilerin işçi sınıfıyla bütünleşmesi kendi saltanatlarının da yıkılmasına yol açacaktır. Bu nedenle polisle açıktan işbirliği yapmaktan çekinmiyorlar bu sınıf düşmanı bürokratlar.

Miting’in yapılacağı ANITPARK’a yürüyen işçiler, burada Zonguldak Maden İşçilerinin bir başka koldan alana girmelerini izledi. Kafalarında baretleri ve işçi tulumlarıyla komprador patron-ağa devletinin mezar kazıyıcıları oldukları ve Özal kliğinin sonunun yakın olduğunu müjdeliyorlardı. Hep bir ağızdan “Hükümet İstifa”, “Özal İstifa”, “Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz”, “Gemileri Yaktık, Geri Dönüş Yok”, diye haykıran Zonguldak’lı maden emekçileri Kocaeli emekçileri tarafından sevgi gösterileri ile karşılandı.

Sendika yöneticilerinin yaptıkları konuşmalarda sorunu salt siyasi iktidar sorunu olarak koydular. Yani işbaşındaki burjuva feodal klik gidip yerine diğer burjuva feodal klik geldiğinde sanki tüm sorunlar bitecekmiş imajını vermeye çalıştılar. Oysa kurtuluş burjuvazinin şu veya bu kliniğinin iktidara gelmesi değil, işçi sınıfının siyasi iktidara yürümesi ve mevcut devlet aygıtını parçalayarak yerine işçilerin, köylülerin iktidarını, Demokratik Halk İktidarını kurmaktan geçer.

Bu miting de gösteriyor ki; işçi sınıfı suskunluk perdesini yavaş yavaş ta olsa aralamaktadır.

12 Eylül faşizminin üzerlerine ektiği ölü toprağını üzerlerinden atma azmi ve kararlılığı içindedir. Partimizin güçleri bu tür eylemliliklerde önemli bir potansiyeli etrafında toparlamaktadır ve günden güne sınıfla olan bağıni güçlendirmektedir.

Birçok parti taraftarımız sendikaların pankartları ardında yürümesine rağmen yine de yüzün üzerinde bir kitleyi kendi pankartları arkasından yürütmüştür.

Uzun bir örgütlenme çabası olmamasına rağmen yine de bizce olumlu olarak değerlendirilmelidir. Şehirlerdeki faaliyetimiz kitle faaliyetleri olacağına göre bu tür eylemliliklerde Partimiz faal olarak yer almalıdır. Perspektifimiz de bunu öngörmektedir. Yanlız bunun tam olarak uygulandığını söyleyemiyoruz.

İKK İZMİT MUHABİRİ

MÜCADELE ALANLARINDAN

İstanbul DGM Duruşmalarından Haberler

1 MAYIS 1990 DAVALARI.....

1 Mayıs gösterilerinde çeşitli bölgelerde yakalanmaların ayrı ayrı gruplar olarak yargılandıkları 1 Mayıs davalarında, Kazlıçeşme, Tarlabası ve diğer gruplardaki bütün tutuklular berbest bırakıldı. Bu gruplarda yargılanan **YENİ DEMOKRAT İŞÇİ** ve **YENİ DEMOKRAT GENÇLİK** taraftarı devrimcilerin tümü 1 Mayıs'ın haklı ve meşru olduğunun propogandasını yaparak, asıl yargılanması gerekenlerin patron-ağa devleti ve onun sadık köpekleri faşist polisler olduğunu haykurdılar. Uluslararası ve ülke kamuoyunun gözlerinin bu davalarda olması nedeniyle kukla mahkemeler acz içindeki tüm 1 Mayıs (Kazlıçeşme, Tarlabası, Güngören grupları) tutuklusu devrimcileri serbest bırakmaktan başka bir şey yapamadı. Mahkemeleri devrimin bir kürsüsü haline getirerek ortak savunmalar ve sorguların engellenmeye çalışılması da bir işe yaramadı.

Olaylar, 90 1 Mayıs'ının simgesi Gülay BECEREN ve diğer devrimcilerin vurulduğu Harbiye Dolapdere'deki göstericilerin yargılandığı duruşmalarda ortaya çıktı. Gülay BECEREN ve diğer yaralananları vuran siyasi polisin infaz ekibi faşist polisleri teşhir eden ve kamuoyunu aydınlatmak isteyen ezici çoğunluğu **YENİ DEMOKRAT İŞÇİ** ve **YENİ DEMOKRAT GENÇLİK** taraftarı devrimciler, şeflerinden talimat almış kukla mahkeme başkanınca susturulmak, gerçeklerin ortaya çıkmasını engellemesine karşı çıkınca tartışmalar çıktı. Avukatların mahkeme heyetinin savunma haklarını kullandırmadığı gerekçesiyle, gelişmeleri protesto edip salonu terk etmesi sırasında, **YENİ DEMOKRAT İŞÇİ** ve **YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK** taraftarı devrimci tutuklular üzerinde "Gülay'ı vuranlardan hesap soracağız", "Halk Düşmanları Cezasız Kalmadı, Kalmayacak", "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarıyla ağızına kadar dolu olan ve caddeye taşan mahkemeyi izlemeye gelen 200'e aşkın seyirciyi de sloganlarına katarak, mahkemeyi tam bir gösteri alanına çevirdiler. Patron-ağa devleti bütün bu olanlara mahkemeye gösterilen yabancı ve yerli gazeteciler televizyon ekiplerinin ilgisi ve gelişmeleri kamuoyuna yansıttığında -ki aleyhlerine olacak gelişmeleri engellemek için, duruşma ile ilgili (haber, fotoğraf, yazı) yayın yasağı koyarak saldırganları gizleme yolunu seçti. Dışarda tutuklu göstericileri destekleyen izleyicileri ve basın mensuplarını tartaklayarak duruşma ile ilgili fotoğraf filimlerini almaya çalıştı. Mahkeme sonrası tutuklu sanıklar basına ve kamuoyuna yayınladıkları açıklamalarla olayı protesto ederek gelişmelerin iç yüzünü teşhir ettiler. Keyfi bir şekilde tutulan Dolapdere göstericileri dışında 1 Mayıs davalarından toplu yargılanan tutuklu kalmadı. Mahkemeden atılan ve mahkemeye çağırılmasına gerek görülmeyen Dolapdere gösterici-

lerinin duruşması 13 Ekim'e atıldı.

1 Mayıs günü "bir arkadaşı ile üzerlerinde molotof kokteylleri ile 1 Mayıs'a katılmak üzereyken yakalandığı ve TMLGB üyesi olduğu" iddiasıyla yargılanan 17 yaşındaki lise öğrencisi İ.Ç. mahkemeye verdiği sorgusunda "molotof ve örgüt iddialarının gerçeği yansıtmadığı fakat Yeni Demokrasi Dergisi okuru olduğu ve **YENİ DEMOKRATİK GENÇLİK**'in liselilere yönelik perspektifinin doğru bularak savunduğunu, bundan hareketle ülke ve dünya sorunlarına, emekçi halkımızın dertlerine duyduğu sorumluluk gereği 1 Mayıs'a katılmak üzereyken yakalandığı, bu nedenle yargılanamayacağını, asıl yargılanması gerekenlerin halka ve göstericilere pervasızca eteş açanlar olduğunu" belirterek tahliyesini istedi. Mahkeme heyeti yürekli ve militan liseli devrimcinin bu istenliğini delillerin değerlendirilmediği ve polisin işkencesiyle sindirilerek doğru olmayan anlatımlarda bulunan genç arkadaşının ifadeleri nedeniyle redederek duruşmayı ileri bir tarihe bıraktı.

Sarıyer-Kilyos'ta silah kamulaştırma eyleminden yakalananların duruşması da, DGM nezarethanesinde cezaevi güvenliğinin çıkardığı sorunlar nedeniyle çıkan olay yüzünden gerçekleşmedi. "İşkenceciler Cezasız Kalmadı, Kalmayacak", "Bugün Muhsin Bodur, Yarın Siz", "Yaşasın Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO, TMLGB" sloganlarıyla DGM binasına çınlatan partimiz davası tutsakları ve DABK'çıların Kandıra davası tutsakları cezaevine geri gönderildiler.

89 Haziran operasyonunda, Bağcılar Karakolu'nun taranması ve ekip otosu ile çatışma, Suadiye ekip otosu taranması, polislerden silah kamulaştırma, bombalı pankart-korsan gösteri gibi eylemlerin bulunduğu yoldaşlarımızın mahkemesi devam etmektedir. Bu davadan yargılanan yoldaşlarımız adına mahkemede okunan dilekçenin son bölümünde şu görüşlere yer verilmişti;

"(...) Ne komprador-patron ağa devletinin gücü ve ne de işçi sınıfı hareketi içindeki burjuva ajanları partimizin önüne koyduğu hedef doğrultusundaki mücadelesini engelleyemez. Bugün burada burjuva-feodal düzenin devamı için kurulan bu uyduruk mahkemede sizler, sömürü, zulüm ve vahşet dolu bu düzenin maaşlı bekçileri olan sizlerde, bu düzeni çöküşten kurtarmayacaksınız. sizler bugün, egemen sınıfların direktifleri doğrultusunda Partimiz TKP/ML partizanlarını, ordumuz TİKKO savaşçılarını ve gençlik örgütümüz TMLGB militanlarını yargılama cüreti gösterebilir, onlara cezalar verebilir ve zindanlara doldurabilirsiniz. Ama bizim de, devrimci-demokratları ve komünistleri doldurduğunuz o zindanları delme hakkımız vardır. Biz tutsak edebiliriz ama, bu hakkımızı elimizden al-

ma gücümüz yoktur. Geçmişte Toptaşı, Metris, Diyarbakır, Kırşehir, Bartın gibi egemen sınıflara büyük darbeler indiren muhteşem güzellikteki firarlarımız yolu-muzu aydınlatıyor. Ve bir darbe de Sağmacılardan vurduk. Devrimci yaratıcılığın, özverinin, örgütlü çalışmanın pratik bir göstergesi olan bu firarımızı, halkın yükselen mücadelesine armağan ediyoruz.

Bizler Halk Demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm davasının, proletaryasının nihai amacının yeminli bekçileriyiz.(...) Bizler, Türkiye toprakları üzerinde, halklarımızı kurtuluşa götüreceğ olan biricik doğru ideolojik ve siyasal çizgi olan Partimiz TKP/ML'nin hattının yeminli takipçileriyiz. Bizler, halktan yana, iyiden, doğrudan güzelden ve yaratandan yana herşeyin, herhareketin yeminli destekleyicisi ve dostlarıyız. Bizler, gücümüzü halktan alırız. Halkın davasını geliştirici, geliştirici ve her türlü hareketi ve gelişimi yüce bir saygı ile anarız.

Bundan dolayıdır ki, bizler ancak halka hesap veririz. Bizi ancak halk yargılayabilir, sizler değil. Çünkü, sizler, mahkemelerinizde, hukuk kurumlarınızda, zindanlarınızda, polis ve ordu teşkilatlarınızda bu düzenin savunucuları, bekçileri olarak halkın karşısına dikilmektesiniz. Bundan dolayıdır ki, halkımız sizi yargılama hakkını kendinde bulmaktadır. Halkın bu yargısından nasıl kurtulacaksınız?

Evet, beni yargılayamayacaksınız.

Sizler bugün duruşmalarda dile getirdiğimiz haklı istem ve taleplerimizi birer gösteri olarak niteleyebilirsiniz. Evet, bu firarımız, bu gösterinin küçük bir ayrıntısıdır. 'Gösteri'nin finalini ise, Partimiz TKP/ML önderliğindeki halk ordusu TİKKO'nun savaşan gerillaları 'sahne'ye koyacaklardır. Halk cephesinin örgütlenmiş silahlı gücü olan ordumuz TİKKO'nun dağlarda yaktığı isyan ateşine bakın, geleceğinizin ne kadar karanlık olduğunu görürsünüz.

Beni yargılayamayacaksınız. Bu dilekçem elinize geçtiğinde ben, TİKKO'nun bir savaşçısı olarak sınıf mücadelesinin sıcak pratiği içinde olacağım.

-YAŞASIN FİRAR EYLEMİMİZ

- YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML ÖNDERLİĞİNDEKİ TİKKO, TMLGB (...)"

Geçtiğimiz 4 Eylül günkü duruşmada, mahkemeleri devrimimizin kürsüleri haline getirme perspektifi ile hareket eden ve baştanberi olaylara ve siyasal gelişmelere tavırlar alan ve sloganlarıyla DGM binasını miting alanına çeviren yoldaşlarımızın, cezaevinde yapılan operasyon ve saldırılarla ilgili bir açıklama ve dünya halklarının sürüklenmeye çalıştığı savaşa ilişkin 5 sayfalık bir dilekçe okuma istemlerini baştan red eden mahkeme heyeti, daha sonra geri adım atmak zorunda kalmasına rağmen, yalnız cezaevindeki gelişmelere ilişkisini okumaya "izin" verdiğini

MÜCADELE ALANLARINDAN

söyleyince, önce cezaevindeki gelişmeleri aktaran yoldaşlarımızdan Ali GÜLMEZ, "cezaevi müdürü MHP'li faşist Ali KURT ve savcı Niyazi Fikret AYGEN; teşhir ederek, bunların da diğer halk düşmanları gibi gerillalarımızın namlularından kurtulamayacakları gerçeğini dile getirerek, kendi koydukları yasalara uymalarını isteyerek suç duyurusunda bulunmuş ve izin vermediğini söyleyen heyete rağmen, körfezdeki gelişmelerin iç yüzünü sınıf bilinçli proleter bakış açısıyla değerlendiren ve halkımızı savaşa karşı çıkmaya, kampanyalar örgütlemeye çağıran dilekçelerini okumaya başlaması üzerine heyetin "saldırın" emrini alan askerlerce dışarıya çıkarılma isteğine karşı bütün yoldaşlarımız "savunma hakkımız engellenemez" sloganlarıyla karşı koyunca bu defa askerler cop ve dipçiklerle saldırılarının boyutunu artırdılar.

Dövülerek çıkarılan yoldaşlarımız "İşkence-ler Cezasız Kalmadı, kalmayacak", "Haksız Savaşlara İşgallere, Müdahalelere Hayır", "Kahrolsun Savaş Kışkırtıcısı, Faşist İktidar", "Yaşasın Proleter Dünya Devrimi", "Yaşasın Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO, TMLGB" sloganlarıyla salonu terk etmişlerdir. Heyet, "uyarılara rağmen tavırlarını sürdürdüğü ve bundan sonrada sürdüreceğine kanaat getirdiği" gerekçesiyle Ali GÜLMEZ'i bundan böyle yduruşmalara çağırma kararı alarak, ileri bir tarihe ertelemiştir.

**İKK'YI OKU
OKUT
HABER GÖNDER !**

İŞÇİ DÜNYASINDAN

MADENCİLER BU KEZ SÖMÜRÜCÜLERE MEZAR KAZIYOR....!

Şehr-i ZONGULDAK..... Bu şehrin hemen hemen tüm gelir kaynakları ya da bir başka deyişle ekonomisi sahip olduğu yeraltı zenginliklerinden oluşuyor. Yeraltından, yerüstüne çıkarılan bu değerler ülkenin bütün alanlarında kurulu sanayi tesislerinde tüketiliyor. Bu değerleri yerin yedi kat altından çıkaran emekçiler durduğunda tüm ekonomik yaşamın durduğu bir kenttir Zonguldak. 48.000 maden işçisi kenttin her şeyidir. Kente girildiğinde bu hemen hissedilir. Her yanı madenlere inen galeri kapıları ile kaplıdır. Yeşili bile siyahidir. Yüzlerde kömürün karası göze çarpar, gözleri ve yüzleri kömür gibi parlar bu kentin insanların. Emekçi kentidir Zonguldak.

1 Aralık 1990'da tarihinde ilk kez yasal grev yaşamaktadır. Yasa-dışı pek çok grev ve direnişe tanık olmuştur madenler. Zonguldak kenti kompradorların aczini sergilemektedir. Fiili durum vardır Zonguldak'ta. İzin ve yasal formalite gerektirmez yürümek için. Grevin başlangıcından itibaren her gün yürümektedir Zonguldak emekçisi. Devlet müdahale edememektedir ya da etmemektedir. Ekonomik taleplerle sınırlamak istemektedir mücadeleyi, siyasi talepler ise salt burjuvazinin bir kliği ile sınırlandırılmıştır. Sendika bürokrasisi tarafından. "Özal gidecek, dertler bitecek" demogojisine sarılmıştır sendika ağaları. Bilmezlermi ki Türkiye'de ne çok "Özal" vardır. biri gider biri gelir. Bırakalım Osmanlıyı, Cumhuriyet tarihi boyunca kaç "Özal" görmüştür Türkiye halkı, Demirel'de bir "Özal"dır, "İnönü"de bir başka "Özal"dır.

Zonguldak işçilerinin mücadelesi burjuva partileri ve sendika bürokratlarınca bir kaldıraç olarak kullanılmak istenmektedir.

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu ve Devrimci Demokratik Sendikal Birlik taraftarlarının girişimleriyle kararlaştırılan Zonguldak'lı Maden İşçileri ile dayanışmak için tertiplenen ziyaret 15 Aralık'ta İstanbul başta olmak üzere İzmir-Kocaeli-Bursa'dan Petrol-İş, Harb-İş, Deri-İş, Belediye-İş, Demokratik Tekstil-İş, Hava-İş vb. bağlı sendika üyesi işçiler Zonguldak'a hareket ettiler. Sabahın erken saatlerinde kente giren yaklaşık 130 otobüslük konvoy kenti baştan başa istila etmişlerdi.

Partimiz taraftarlarının da içinde yer aldığı yaklaşık 15 otobüs dolusu emekçi daha kente girer girmez klaksonlarla grevci işçileri selamladılar. Yoğun alkışlar içerisinde kente giren konvoyumuz grev yerlerinden birinde inerek bir kortej oluşturup, kent içine doğru yürüyüşe geçti. Zonguldak halkının coşkun alkışları arasında kent içinde yürüyen Petrol işçileri, "İşçiler El Ele Genel Greve", "Genel Grev Hakkımız,

Söke Söke Alırız", "İşçiler Birleşin İktidara Yerleşin", "Yaşasın İşçi Sınıfının Birliği", "Kahrolsun Patron Ağa Devleti" sloganları kentte bir uçtan bir uca dalga dalga yayılıyordu.

Saatler 09'u gösterdiği sıralarda madencilerin sembolü Uzun Mehmet Heykeli önüne gelen yürüyüşü kitle burada yapılan saygı duruşundan sonra saat 10.30'a randevu verilerek dağıldı. Bu arada Hava-İş ve Çimse-İş üyesi işçiler toplanıp yürüyüşe geçerek Genel Maden İş Sendikası (GMİS) önüne kadar yürüdüler.

Saatler 10.30'u gösterdiğinde İstanbul ve diğer illerden gelen ziyaret ve dayanışmacı emekçiler Zonguldak kentinde topluca sloganlarla iki kez inlettikten sonra GMİS önünde toplandılar. Burada GMİS üyesi işçilerle birleşen topluluk caddelere ve sokaklara sığıyordu. 35-40 bin civarındaki emekçiler "Zonguldak faşizme mezar olacak", "Zonguldak Halkı Yalnız Değilsiniz", "Geliyor, Geliyor Genel Grev Geliyor" ve hemen arkasından "Kaçıyor Patron-Ağa Kaçıyor" sloganları hep bir ağızdan haykırıyordu.

Zonguldak tarihi bir gün daha yaşadı o gün. Reformist sendika önderliklerinin çepçevrelerini kırıp dağıtıyordu. İstanbul proletaryası. Grevin salt ekonomik talepler için değil, siyasal taleplerle bütünleştiği anda bir başarıdan söz edilebileceğini dile getiriyordu Devrimci-Demokratik Sendikal Birlik yanlısı güçler.

Sendikacıların konuşmaları sürerken yavaş yavaş dağılmaya ve geri dönüş telaşına düşen emekçiler büyük bir dağınıklık yaşadılar. Bu dağınıklıktan Zonguldak polisi yararlanarak gözaltı alımlarına girişti. Petrol-İş İst. Anadolu Şubesi konvoyundan bir otobüs dolusu emekçiyi gözaltına alan polis, Zonguldak tarihinde ilk kez karşılaşılacak bir karşı koymuş oldu. Gözaltıların haber alınmasından sonra Partimiz güçleri, anında karşı tavrı geliştirerek tüm otobüsleri Zonguldak Emniyet Müdürlüğü önüne çekildik ve tüm işçilerin otobüslerden inerek yol boyunca toplanmasını sağladı. Bu direnişin örgütlenmesinde yoğun bir çaba harcayan p.güçleri sendikacıların da tavrı almalarını sağladı. Sonuçta gözaltına alınan 60 kişiden 52'si serbest bırakıldı. yaklaşık 4 saat süren direniş süresince işçi sınıfına önderlik ettiklerini söyleyen kimi sendikacıların gerçek yüzlerinin de sergilenmesine çok iyi bir zemin oluşturdu. Burada işçi sınıfı gerçek dostlarını tanıdı. Önderlerin nasıl ihanetine uğradıklarını gördü. Sözümüz sendikacıların tümüne değil, kimi sorumlu sendikacı işçi önderleri de yok değildi.

Bir kez daha görüldü ve hissedildi ki devrimci sendikal önderlikler tesis edilmeden, işçi sınıfının bırakalım sosyal siyasi taleplerinin elde edilmesini ekonomik kazanımlar bile zor elde edilebilir bu

önderliklerle. Fiili durum yaşayan Zonguldak'ta bile ürkek, tedirgin olan bu sendika önderleri, bir an önce sıvışmak için geri bilinçli işçilerin arkasına sığınıyorlardı. Kaçmak için geri bilinçli işçilerin öne sürdüğü gerekçelere sarılıyorlardı. Belediye-İş 1 nolu şube Başkanı H. BAL, Petrol-İş Boğaziçi Şube Başkanı A. ÖZCAN gibileri neredeyse gözaltına alınan tüm işçileri orada bırakıp geleceklerdi. Deri-İş'in yöneticilerinden M. PEKGÜLEÇ'te katıldı bu kervana. Ancak tabanları izin vermedi bu teslimiyetçi unsurlara. Ama, yine de dayanamadılar bu "önderler" "soğuk hava yenmişti" onları.

Sonuçta; devlet Zonguldak emekçilerine bir mesaj vermek istiyordu: O mesaj şudur: "Sakin ha siyasi sloganlar atmayın, yoksa sizleri göz altına alırım"

Bununla da yetinmiyordu; dışarıdan gelecek dayanışmacılarda bir gözdağı vermeye çalışıyordu.

Buradan çıkarılacak pek çok ders olabilir. En önemli ders, mevcut sendikal önderliklerin sınıfa önderlik etmekten çok uzak olduğudur. Devrimci önderliklerin eksikliği kendini hissettiriyor.

İşçi

Dünyasından

KAYSERİ'DE SINIFLA BÜTÜNLEŞMEMİZ SÜRÜYOR

Ülkemizde ve dünyamızda gelişen bir sınıf mücadelesi var. Bunun ülkemiz kesitindeki sınıf mücadelesi; kendiliğinden ekonomik, akademik muhtevada da olsa 12 Eylül AFC işçi örgütülüğünü, demokratik kitle örgütlerini, sendikaları kaparak tek tip insan yaratma hevesleri görelî de başarı sağlasa, artık işçi sınıfımız ve toplumumuzun geniş bir tabakası o korku kaosunu yer yer tamamen, yer yer de kısmen yırtmıştır. Bu değişiklikle bilinçli işçi sınıfının varlığı, var olan örgütülüğün sağlamlığı, kapitalizmin gelişme boyutu, işçiler üzerinde feodal üretim ve kültürün etkileri vardır. Bu böyle gittikçe de var olacaktır.

Bu yazı Kayseri'de işçi sınıfından, bir haber niteliği taşımakla; ülkemizin sosyo-ekonomik yapısının tahlilinde belki yardımcı da olabilir.

Bölgemizde, tüm ülkemiz özgülündeki gibi gerek işçi sınıfı olarak gerek toplumun diğer katmanları (gençlik, memur köylü, küçük esnaf) ekonomik siyasi çıkmazın baskısından huzursuz, yer yer az da olsa homurtular var. Ama bu hoşnutsuzluk, bölge geneli için hiçte iyi değil, beklenenin oldukça gerisinde. Bu öfkeyi; kine, isyana dökmekten uzaktır. Zaten huzursuzluğun büyük çoğunluğu ekonomik temelde. Bu da genel olarak ya bir zam yapılıncaya da bir toplu sözleşme dönemlerinde veya kendi işyerlerinden işçi çıkarma olayları yaşandığı zamandır. Bu da dar çevre ile sınırlı kalıyor. Diğer işyerlerinin haberi ya olmuyor ya da eylemden sonra öğreniyorlar. Buna bir kaç işyerinden örnekle açıklamak istiyorum.

Bundan bir ay kadar önce: Oylum'dan 80, Süntaş 36, Atlas Halı 25, Reha Şekerleme toptan işçisini çıkarmıştır. Bunlar ancak işten çıkanlar birbirinden habersiz destekleme girişimi olmadan eylem koymaya kalktılar; ne yazık ki çevik kuvvet anında dağıttı. Yalnız tutuklama olayı olmadı.

Ayrıca ekonomik temelde, ek zam talebiyle Hava İkmal Bakım Merkezi (HİBM) Takım Tezgahları Sanayi (TANKSAN), Köy hizmetleri de toplu viziteye çıkma, işi yavaşlatma, trafiği kapatma gibi eylemlere girip ülkemizdeki diğer işçi sınıf arkadaşlarının eylemine dektek sağladılar. Mücadelelerine az da olsa omuz verdiler. Ama bunlarda bu eylemlerini birbirinden habersiz işyeri bireyselciliğiyle yaptılar. Eylemlerini uzun süre yaşatamadılar. Gelen faşist baskılar karşısında çabuk dağıldılar.

Şimdi de; bölgemizde işyerlerinde sendikaların durumu ve sendikalaşma üzerinde durmak istiyorum. Geneliyle Türk-İş sarı sendika hakim ve bununla birlikte faşist gerici Hak-İş de yeni yeni işyerlerinde yetki almakta ve almış durumdadır. Burda; Çinkur önceleri Otomobil-İş'e bağlıydı. 12 Eylül AFC baskısı ve işverenin tutumu ile zorla elde edilen hakların her

ABD Önderliğindeki Emperyalist orduların Irak'taki katliam hareketine karşı koy!

Uşak Türk Devletinin Arzularını Kursağında bırak!

**Halkımız Savaşa karşı çık!
Emperyalist, szömürücü ABD için, petrol şeyhleri için savaşa katılma!**

TKP/ML önderliğinde sürdürülen halkımızın bağımsızlık savaşına katıl!

toplu sözleşmede geriye doğru kaybetmesi işçiler arasında Otomobil-İş'e güveni sarsmış ve sonra faşist Metal-İş'e üyelik kaydı yapıldı. Şimdi Metal-İş burada yetkiyi aldı. Buradaki devrimci demokrat işçilerin büyük çoğunluğunun 1986 - 1987 de temizlenmesi ile ne güçlü bir muhalefet ne de devrimci demokrat bir örgütlenmeye gidecek önderlik göstere-memiştir.

Öbür işyerleri (Süntaş-Oylum) işçileri sendikal bir mücadeleye başlayınca geneli devrimci demokrat işçiler topluca işten çıkarıldı. Buna karşılık doğabilecek muhalefeti bastırmak için, işveren kendi uşakları olan faşist Özgıda-İş'i getirdi ve işçileri zorla bu sendikaya kayıt yaptırdı. Böylelikle hem işçileri susturmayı kısa süre için de olsa başarıyor. Hem de kendisi istediği şekilde yakında toplu sözleşmeyi imzalamayı garantiledi.

Tank-San'da işçiler Mayıs ayında iki ay kadar bir süre greve gittiler. Sendikaları Hak-İş'e bağlı Harb-İş'ti. Burada uyuşmazlık bir yıl önceki sözleşmeden devam ediyordu. Kamu işyeri olan faşist işveren burada devlet gücüyle grev kırıcılığı yaptı. Tezgahlarda askerleri çalıştırdı. İşçilerin yiğit direnişi bu grev kırıcılığından etkilenmeyince faşist devlet-işyerinin zarar ettiği gerekçesiyle işyerini Makina-Kimya Endüstrisi satıp en son işçi düşmanlığının asıl yüzünü bu tür grev kırıcılığıyla gösterdi. Makina-Kimya Endüstrisi biraz fazla verince işçiler kabul etmek zorunda kaldı ve grev sonuçlandı. Greve hiç bir maddi manevi destek verilmedi. (Yalnız büyükşehir belediyesi; işçilerin belediye otobüsünden yararlanmalarını sağladı)

Bölgemizde gelişen ve yaşanan işçi sınıfının eylemleri bunlardı. Görüldüğü gibi sınıf mücadelesi oldukça geride ve zayıf seyretmekte. Bizlerin arzusu bu olamaz. Aynı zamanda mücadelenin boyutu arzu ya kadere terk edilemez. Sınıf mücadelesinin gelişmesi; bilinçli işçi sınıfına ve onun önderi olan Partimiz TKP/ML'ye ve onun bölgedeki örgütüne, örgütlülüğünün dinamikliğine bağlıdır.

Evet yoldaşlar:

Yukarıda bölgemizde işçi sınıfının mücadelesinin beklentilenin, olması gerekenin gerisinde olduğunu söyledik. Şimdi bunun sebebini araştırırken somut şartları da göz önüne alarak;

Genelde azımsanmayacak sayıda her işyerinde devrimci demokrat işçi yoldaşımız vardır. Ama bunlar önderlikten yoksun siyasi olarak geri ve 12 Eylül AFC örgütlülüğünden çok örgütsüzlüğü. Estirilen devlet te rörünün etkisini tam anlamıyla yırtamamışlardır. Kısa süreli değil ama kendileri de şunu iyi biliyorlar ki sağlam bir önderlik ve dinamik bir örgütlülük ihtiyacını duymaktalar ama hayata geçirmeye pek yanaşmamaktalar.

Bu geriliğin bir diğer sebebine gelince: bu da bölgedeki işçilerin büyük çoğunluğunun köyden göçle gelen ama köyden tamamıyla kopmayan (odun, un, buğday, peynir, yağ vb.) ihtiyaçlarını büyük çoğunluğunu hala köyden karşılamalarıdır. Ekonomik olarak zorda kaldıklarında köylerinden yardım almaları kendilerini biraz rahatlatıyor. Nasıl olsa aç kal mıyoruz anlayışları güçlüdür. Şunu açıkça söyleyebi-

lizir ki işçilerin büyük çoğunluğu az da olsa kendilerine ait özel toprağı var ve ona bağlıdırlar.

Kısaca bölgemizdeki işçi sınıfının geneliyle; zincirinden başka kaybedecek birşeyi yok; sözünü tam anlamıyla söyleyemiyoruz. Çünkü hala özel mülkiyet duygusu çoktur. Bu duygusu bir de köydeki ailesine destekleyip beslemekteler. Bunun için mücadelenin gerisinde bekleyip hazıra konmak istiyorlar. Hatta yakın çevresinden birinin mücadeleye aktif katılmasını ya engelliyor ya da engellemeye çalışıyor. (Not: Burada k.b. düşüncedeki devrimcilerin feodalizmin etkisi yok diyenlere sanırım bu gerçekler bir tokat gibi gelecektir. Bu küçük burjuva (KB) düşünce feodalizmin hepsini bir arada görmek istiyor herhalde. Hemşericilik, özel mülkiyet duygusu bunun dışında mı?)

Bununla birlikte küçük atölyelerin, montaj ve imalat yerlerinde kadrolu işçi az, kadrosuz sosyal haksitan yoksun işçi ve çocukları çalıştıran işyerlerinin yerden mantar bitercesine çok olması sınıf mücadelesinin geride seyrine sebep olmaktadır. Çünkü, bu işyerleri üç dört kadrolu, sigortalı işçi (sosyal hak olmaksızın) çalıştırır, onbeş yirmi tane 12-18 yaş arasında çocuk çalıştırır. Bunları da uzun süre değil. Bunlar genellikle ilokulu bitiren, ortaokullu ve liseli öğrencileridir. Okulların tatil arasında çalıştırılmaktadır. Sonra tekrar işçi çıkarıp bunda yine aynı kesimin beklemeli öğrencileri işe alınıyorlar.

Küçük çaplı işverenlerin bu tutumu işçi hareketinin geride seyretmesine katkısı var. Çünkü, çocuk yaştaki işçilerin tutarlı ne bir ekonomik sorunu ne de siyasal sorunu olur. Olsa dahi kısa süre sonra işten ayrılıp okula gideceği için, nasıl olursa olsun çalıştığım süre aileme yardımımıdır anlayışı bu durumu pekiştirmektedir.

Bunlara birde işten atılıp-işsiz kalma korkusu da eklenince bu durgunluk daha da uzamaktadır. Durgunlukların, işçi sınıfı yönünden sebebi bu. Ama durgunluğa-geriliğe sebep işçiler midir? kesin kes hayır demeliyiz. Çünkü, işçiye de önderlik, yol göstericilik, birleştiricilik, dışarıdan bilinç taşınması gerekiyor. Bunu da yapacak devrimde öncülük rolü görecektir Partimiz TKP/ML'nin örgütlülüğüdür. Konunun asıl canalıcı noktası burasıdır. Buna göre düzenli bir rota çizip işçileri eğitmeli ve örgütlemeliyiz. Yoksa tüm hata ve noksanlığı halkta göremeyiz. Bu görev de Partiyeye düşen görevdir.

Evet yoldaşlar,

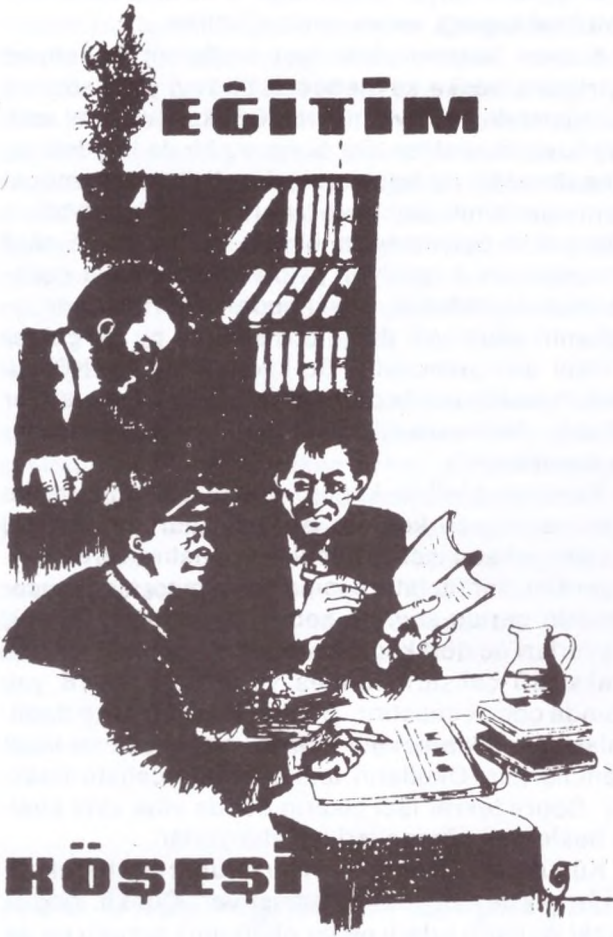
Bölgemiz Kayseri'de işçi sınıfının durumu bu seyrinde yürürken genel işçi sınıfının karakteri yukarıdaki niteliktedir. Bizler gücümüz oranında işçi sınıfımıza ve savaşımına var gücümüzü sarf etmeye hazırız. Partimizin çizgisini her alanda yine gücümüzü ve imkanlarımızı zorlayarak kitlelere maletmeye devrimci onurla and içiyoruz.

Ve diyoruz ki; Tüm devrimci demokrat, devrimci sosyalist işçileri sendikalarda daha aktif daha radikal mücadeleye çağırıyoruz.

**Selam işçi sınıfımıza,
Selam onun müfreze gücü TKP/ML'ye ve Selam Partimiz önderliğindeki halk ordusu TİKKO'ya.**

Devrimci Selamlar.

İKK KAYSERİ İşçi Muhabiri.

KÖŞEŞİ

Özellikle, RSE'deki emperyalist-bürokrat burjuvazinin iktisadi alanda diğer batılı emperyalist güçler karşısında gerilemesi, burjuva karargahlarınca "Marksist ekonomik-politikasının kapitalizm karşısındaki iflası" biçiminde bir demogoji kampanyasının başlatılmasını gündeme getirdi. Dönem dönem kısa süreli istikrar görünümü kazansa da (ki günümüzde RSE'li güçlerin pazarlarda gerilemesi batı cephesi açısından böyle bir dönemi oluşturmakta) aşırı kar güdüsüyle ekonomik anarşizm ve krizden kurtulamayan-kurtulamayacak (kapitalist ekonomiye ve onun çürümüşlüğüne temsil eden emperyalist biçimine karşı, Marksizmin üç bileşkeninden biri olan Marksist ekonomi-politiği kavrayıp mücadele etmek, her geçen gün daha da önem kazanan bir konum halini almaktadır.

Bu gereksinimi bertaraf etmek için bu yazı dizisini başlatmış bulunuyoruz. Yoldaşların dikkatli bir şekilde soruna yaklaşımlarını ve canlı bir tartışma ortamının sağlanması için gerekli hassasiyeti göstermelerini istiyoruz. Eleştirel bir kafayla yazı okunmalı, birikimler bize ulaştırılmalıdır.

GİRİŞ

İnsanın evrimiyle birlikte onu diğer canlılardan ayrı kılan üretim araçlarını geliştirme ve üretim yapma becerisi, sınıfların ortaya çıkışıyla boyutlanarak

Marksizmin üç bileşkeninden biri olan Marksist ekonomi-politiği kavrayıp mücadele etmek, her geçen gün daha da önem kazanan bir konum halini almaktadır.

teorik bir kavram konumuyla sınıf çıkarlarının hizmetine sunuldu. Emegün üretkenliği ve oluşmuş değerlerin paylaşımındaki dengesizlik sınıf çelişkilerinin giderek sertleşmesi sonucunu doğurdu. İnsan emeğiyle doğayı değiştirme mücadelesine bilinçli bir yönlendirici olurken üretim süreciyle kendisini de sürekli geliştirdi. Sınıfların varlıklarına temel teşkil eden ekonomi, sınıfları temsil eden ekonomistlerce sınıf mücadelesinin önemli bir silahı olarak kullanıldı.

Antik çağda Yunan düşünürü Aristoteles tarafından ilk kez betimlenen ekonomik kuramı, Yunanca ev ve yönetim anlamlarını dile getiren Oikos sözcüğüyle yasa anlamını dile getiren Nomos sözcüğünden meydana gelmektedir. Kelime anlamıyla; üretim ilişkilerini inceleyen bilim dalıdır.

Aristoteles'e göre, her malın iki değeri bulunur. Kullanma değeri ve değiştirme değeri. Aristoteles'e göre, faiz parayı üretici kılar. Kazanç için yapılan bu ticaret doğaya aykırıdır.

Doğası gereği Aristoteles, üretim araçlarının mülkeyetiyle ilgilenmeden adil bir fiyatın konmasını ister. Doğru fiyat ona göre, değiştirilen mallar ve hizmetlerin eşit değerde olmasıyla gerçekleşir.

Feodal üretim ilişkisinin hakim halde bulunduğu ortaçağ döneminde bu soruna dini açıdan bakılmıştır. Bu dönemin ilk ekonomisti Aguino'lu Thomas'a göre toplumun temel dayanağı ekonomik ilişkiler ile din bağdaştırılmalıdır. Hristiyan dini her ne kadar "insanları eşit" görse de, köleler üretim için zorunlu ve yararlı nesnelere. Onları mal edinme ve satmanın yaşam için vazgeçilmezliği kilise ve hakim güçlerce savunulur. Thomas'dan sonra yaşamış Jean Buridanus; değer bir malı değiştirenin kişisel ihtiyacından değil, değiştirme zorunluluğunda bulunan bütün insanların ihtiyaçlarından doğduğunu öne sürer.

Kapitalizmin hakim hale geldiği dönemlerde, ekonomiye, burjuva düzenine uygun yeni düşünceler getirilir. İlk anamalcı (1) düşünce Fransız protestanlığının kurucusu Jean Calvin tarafından geliştirilir. Bu artı-değerin gaspını açıktan savunan ilk görüştür. Calvin insan emeğini ekonomik bir değer olarak öne sürer. Ona göre bu "Tanrısal bir buyruktur" ilk devletçi Merkantilist Jean Bodin döneme ilişkin alternatif olamaz. Burjuvazinin kar dürtüsüne cevap verebilmek için o gün revaşa olan "ekonomist olma"ya Antoine de Montehretien'de katılır. O ilk kez ekonomik-politik kavramını kullanır. Ona göre "Ekonomik

bağlılık siyasal bağlılığı getirir” Tarih sahnesine yeni çıkan burjuvazi, kendi hizmetinde bulunan kürsüyü 18. yüzyılda Napoli’de kurdurarak, başına da bu konunun uzmanı Prof. Genoves’yi getirir.

Serbest rekabetçi dönemin modern-ekonomik bilimi Adam Smit ve David Ricardo ile sistemleşir. Bu dönemde Marksist ekonominin ilk nüveleri de oluşmaya başlar. Daha sonraları gündeme gelen ve İngiliz ekonomist John Maynard Keynes tarafından geliştirilen Keynesçi ekonomi bir dönem anamalcılığın kurtarıcısı sayılır.

A. Smith, Malthaus, Ricardo ve o dönemin aynı doğrultuda ekonomik teoriler savunanların ortak görüşü individualiz (bireycilik) idi. Bu metafizik görüşe göre gerçek varlık toplum değil, bireydir. Ekonomi bireyin çıkarına göre düzenlenmelidir. Çünkü toplum, onu meydana getiren bireylerin toplamı olduğu gibi, toplumsal çıkarda bireysel çıkarların toplamıdır. Bireyler tek tek başarıya ulaşırlarsa toplumda başarı olur. “Bırakın yapsınlar” ilkesi bu düşüncenin ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Günün klasik deyimiyse “Liberalizm”dir. Brey doğal olarak kendi çıkarına göre davranacağından zorunlu olarak ta topluma yararlı ve onun gelirini yükselten bir davranış içine girer. Birey toplumu düşünmese de kendi çıkarını gözetlediği için, toplumsal çıkara hizmet etmiş olacaktır. Yani, “Gizli bir el, bireysel çıkarla toplumsal çıkarı daima uyuşturur.” Burada bireyin üretim araçları üzerindeki hakimiyetinin pekiştirilmesi, toplumsal çıkarlar adına meşrulatırılmakta, artık değer gaspı ve sömürü doğal görülmektedir. Böylece, üretim esnasında, kendisini yeniden üretmek için işçiye ödenen işgücünün karşılığı, emeğin karşılığı gösterilerek, artık-emeğin gaspı gizleniyordu. Bu ve buna benzer görüşler kapitalist sermayenin tahakkümcü gücünü gizleyen ve onu bütün insanların kurtuluş yolu gösteren anlayış olarak gösterildi.

Ekonomik açıdan burjuvazinin sömürü biçimini, kapitalizmin üretim çıkamazını iyi açıklayabilmemiz için şimdi temel bazı terimlerin içeriklerini irdeleyelim.

ÜRETİM: İnsanın var olabilmesi temelinde doğayı değiştirmesi olayıdır. Ve bu işlem sırasında kendisinin de değişmesi sürecidir. Yaşamsal değerdeki bütün gereksinmelerin işgücünü tüketerek doğadan elde etmesi, insanların doğayla ve kendi cinsdaşlarıyla ilişkiye geçmesini zorunlu kılar ve kendisi de bu esnada değişikliğe uğrar. Bu insan düşüncesinde sıçramalar yaratır. Her toplumu belirleyen üst yapı erki ve hazim ideoloji hakim haldeki mevcut üretim ilişkisinin damgasını taşır. Yani, üretim, her şeyden önce insanca bir iştir. Bu insani olgu hiç bir zaman bireysel gerçekleşmez. Daima toplumsal bir karakter taşır. İşte üretim sırasında meydana gelen insanlar arasındaki ilişkiye ise, **ÜRETİM İLİŞKİSİ** denir. Üretimin somutlaşması için a- insan gücüne, b- hammaddeye, c- basit ya da karmaşık aletlere gereksinim vardır. Bunlara da **ÜRETİM ARAÇLARI** denir. Yani insanın üretime geçmesi için aletlere gerekli olan araçların tümüdür. Üretim araçları deyimi, bu genel anlamın dışında, özel olarak da sadece dayanıklı, eş-

deyişle bir kullanışta tükenmeyen araçları anlamlandırır.

BASİT YENİDEN ÜRETİM: Başlangıçtaki sermayeye eşit bir sermaye ile yapılan yeniden üretimdir. Kar amacı gütmeyen ve salt kişisel ihtiyaçları karşılamayı hedefler. Ancak kapitalist üretim ilişkisinin hakim halde bulunduğu toplumlarda bu olanaksızdır. Çünkü, kapitalist sürekli işini genişletmek için, artık değer daima çoğalan büyük bölümünü üretim sürecine katar. Bu da kar amacı güden bir üretim biçimidir.

GENİŞLETİLMİŞ YENİDEN ÜRETİM: Basit üretimin tersine salt, kar amacı güden üretim biçimidir. Burada kapitalist elde ettiği artık değerden bir bölümünü üretimin artırılması için üretim sürecine katar. Örnekle açıklayalım; diyelimki, 100.000. TL’lik bir ana sermaye 20.000. TL’lik artık değeri yarattı. Bu artık değer 10.000., TL’nin kapitalist kendi yaşamsal ihtiyaçları için ayırdı. Geriye kalan 10.000., TL’inde 2.000.- TL artık-değer üretecektir. Bu da 100.000., TL’lik baştaki sermayeye eklendiğinde 12.000., TL’lik sermaye genişlemiş olacaktır. Bu sürekli ekliyerek değişen ve değişmeyen sermayelerini çoğaltarak üretimin sürekliliği sağlanmış olacaktır. İşte bu, genişletilmiş yeniden üretimdir.

DEĞİŞEN SERMAYE: Sermayenin ücretlere ayrılan bölümüdür. Çünkü, üretim sürecinde artık değer üretmek suretiyle çoğalmış bir hacimle değişerek çıkmaktadır. Sermayenin, üretim araçları-yani hammaddeler, yardımcı maddeler ve iş aletleri halini alan bölümü üretim sürecinde değer hacmini değiştirmez. Bu değişmeyen sermayeyi oluştururken, sermayenin iş gücü bölümüne giren kısım ise tersine üretim süreci boyunca kendisini sürekli değiştirir. Öz değerine eşit bir değeri yeniden ürettikten sonra kendisi de değişim, az ya da çok miktarda artık-değer üreten bu bölümü durmadan değişmeyen hacimden, değişen hacme dönüşür. İşte biz buna değişen sermaye diyoruz. Örneğin; Bir üretim yerinde emek gücü ücretlerine yatırılan 100 liraysa bu, kendi değerini ürettikten başka, 40 lira artık-değerde üreterek 140 liraya çıkar. Böylece hacim değişmiş olur. Bu değişim sermayedir.

DEĞİŞMEYEN SERMAYE: Kapitalist üretim araçlarına harcanan ve üretim sürecinde hacmi değişmeden çıkan bölümdür. Örneğin; binalara, hammaddeye, aydınlatma ve ısıtma vb.lerine 1000., TL yatırılmış olsun. Bu 1000., TL üretim sürecinde ancak kendini üretir. Çünkü, bütün bu üretim araçları kendilerini üretirler. Ürettikleri mala yeni bir değer eklemeyiz. 1000., TL’lik iplik kumaş haline dönüşürken, meydana getirilen bir üretime ancak kendi değeriyle yani 1000.- TL’lik değerle katılır.

DEĞER: Üretim sonrasında pazara sürülmeye hazır metadaki billurlaşmış emektir. Bir malın değeri, o malın üretilmesi için gereken toplumsal ortalama emek miktarıyla belirlenir. Bir mal diğerinden (pazar) daha kıymetli ise bu o malın içinde billurlaşmış emek miktarının çok fazla olduğundandır. Bundan dolayıdır

geçen sayıdan devam

MAO'NUN ÇİZGİSİNDE YÜRÜYELİM

MZ yoldaş sınıf çelişkilerinin sosyalizmde varlığının parti içinde iki çizgi mücadelesini zorunlu kıla-
cağını, iktidar mücadelesinde henüz kimin kazanaca-
ğının belirsiz olduğunu vurgular. Revizyonistlerin
iddia ettikleri gibi, bu burjuvazinin varlığını sosya-
lizmde meşrulaştırma değil, sosyalist ülkelerde pro-
leterya diktatörlüğüne sonuna kadar bağlı kalarak ta-
vizesiz bir mücadelenin bu süreçte zorunlu olacağıdır.
Devamla MZ şunları belirtir.

*"Parti, hükümet, ordu, çeşitli kültür dallarına sızmış
olan burjuvazinin temsilcileri, bir avuç karşı-devrimci reviz-
yonisttir. Bunlar eğer şartları olgunlaşırca siyasi iktidarı ele
geçirecek ve proletarya diktatörlüğünü, burjuva diktatörlü-
ğüne dönüştüreceklerdir." (Marks'tan MZ'ya Devrimci Di-
yalektik Üzerine sf.189)*

Bu tespitleriyle MZ yoldaş, SB'de olduğu gibi
burjuvazinin iktidarı ele geçirmesinin sosyalizmde
sınıf çelişmelerinin bir ürünü olduğunu belirtir. Pro-
leterya Partisini ve proletarya diktatörlüğünün reviz-
yonistlerin eline geçmesi durumunda kapitalist res-
torasyonların pek kolay olacağını özellikle vurgular:

"Bu mücadelenin odak noktası, devlet iktidarı
meselesidir. Parti ve devlet yönetimi revizyonistlerin
elinde mi, yoksa marksist-komünistlerin elinde mi
olacaktır. Temel sorun budur?"

derken doğruluğu günümüzde defalarca sosyal-
pratik tarafından ispatlanan sosyalizmde sınıf ve
sınıflar mücadelesinin, proletaryanın diktatörlüğünü
biraz gevşetmesiyle yenilgisinin kaçınılmazlığını da
vurguluyordu. SB, ÇHC Arnavutluk vb. ülkelerdeki
sapmalar ve sonuçları incelendiğinde bunu daha
açıkça görmek mümkündür. Kaldı ki, sosyalizmde
mevcut çelişmelerden kafa ile kol, kent-kır farklılığı
varlığını uzun bir zaman diliminde sürdürür. Bu uzun
tarihsel dönemde baş ve aynı zamanda temel çelişme
Burjuvazi-proleterya çelişkisi olarak gündemdedir.
Küçük meta üretimi Lenin yoldaşın da belirttiği gibi
varlığıyla burjuvazi gün be gün diriltir. "Herkes eme-
ğine göre" şeklindeki eşitlik gibi burjuva huku-
kunun varlığı burjuvazinin yeşermesi için birer maddi
zemin oluştururlar. "İsyan meşru ve haklıdır" der-
ken MZ yoldaş en geçerli en öğretici ve yaratıcı insi-
yatifin kitlelerin devrimci insiyatifinin olduğu ve bu-
nun proletarya diktatörlüğü şartlarında dinamik bir
şekilde kitlelere kavratılması gerektiğidir. Dahası,
açık ideolojik mücadelenin bizzat kitleler tarafından
yürütülmesinin zorunlu olduğudur. Bunun sonucu-
dur ki BPKD tarihte kitlesele katılım açısından eşit ve

benzeri görülmemiş bir yoğunlukla süddürülmüştür.
Emperyalist kuşatmanın sürdürüğü şartlarda sınıfsal
çelişkilerin kalktığını belirtmek kadar kitleleri du-
yarsız kılan başka bir tez daha düşünülemez. "Çin
Dünya Devriminin donanım merkezi olmalıdır" der-
ken başkan yoldaş, Çin Kuruşevçileri, Li-Şau-Şi ve
Teng-Siyo-Ping revizyonistlerinin mezar kazıyıcısı
olarak proletaryanın devrimci dinamizmini
sunuyordu.

MAO ZEDUNG DİYALEKTİK MATERYALİZME YAPTIĞI KATKILARLA MARKSİZMİ DERİNLEŞTİRDİ VE ZENGİNLEŞTİRDİ

Diyalektik materyalizmin en can alıcı ve temel ku-
ralı çelişmeler yasasıdır. Madde ve hareket ikilemi di-
yalektiğin bir bilim olarak yıllarca kafa yorulan yönü-
dür. Tarihin her döneminde sınıfların değişik bakış
açıları, filozoflar tarafından felsefi, bilim biçiminde
yansımıştır. Hegel, Marks, Tao, Konfiçyus, vb. leri
sorunun farklı kutuplarıdır. Marksist felsefenin usta-
larından Marks, Stalin, çelişmeler yumağında, temel,
baş, tali yönler ortaya koymalarına rağmen MAO'nun
zıtların birliği, çelişkinin süreç içindeki hareketliliğin-
de değişim ve aşamaları bu konuya en önemli kat-
kılarıdır. Denilebilirki, MAO, devrimci diyalektiğin en
büyük ustasıdır. O, çelişkinin evrensel ve özgüllüğü-
nü, çelişmeler yumağı sürecindeki baş, temel ve tali
çelişmelerin biçimlerini, farklı tarihsel süreçlerde tali
ve esas arasındaki dönüşümleri ve özdeşliği, antago-
nist ve antagonist olmayan çelişmelerin değişik ve
karmaşık dönüşüm yöntemlerini doğru bir bakış
açısıyla ele aldı ve ML bilim açısından kavranılır hale
getirdi.

Mao Zedung yoldaş bu zengin birliğini sınıf mü-
cadelesinin karmaşık çelişmelerine uygulayarak,
dünya proletaryasına zengin tecrübeler kazandırdı.

Mao yoldaş "Halk arasındaki çelişkilerin öğre-
ni ele alınması üzerine", "Pratik üzerine" ve "Doğru
Fikirler Nereden Gelir" adlı felsefi yazılarında, dev-
rimci diyalektiğin sınıf mücadelesinde bir silah olarak
kullanılmasının, önemini ortaya koydu. Pratik de uy-
gularken onu dogmatik bir tarzda ele almaya çalı-
şanların başarısız kalacağı, devrimci diyalektiğin so-
müt şartlara çok iyi uyulanması gerektiğini de bizzat
Çin'deki sınıf mücadelesi süresince doğru bir şekil-
de hayata geçirdi.

*"Diyalektik materyalist marksist felsefenin iki önemli
özellikli vardır. Birincisi; onun sınıfsal niteliğidir. Diyalektik*

materyalizm proletaryanın hizmetinde olduğunu açıkça ilan eder. İkincisi; uygulanabilir oluşudur. Teorinin pratiğe bağınımlı olduğunu, teorinin pratiğe dayandığını ve pratiğe hizmet ettiğini vurgular.” (S.E.C.1. sf.351)

MZ, yalnızca çelişkiler meselesini derinden kavriyordu. Proleter Dünya Devriminin bir parçası olan Demokratik devrimler aşamasındaki biçimlerine ışık tutmakla kalmadı, O, sosyalist toplumdaki çelişmeler sorununa da açıklık getirdi. Uzlaşır ya da uzlaşmaz çelişmelerin nasıl ele alınması gerektiğini de doğru bir şekilde belirledi. Özellikle çelişmelerde biçim ile düşman ve halk içindeki çelişmelerin birbirlerinden ayrılması gerektiğinin can alıcı önemine değindi. Antagonist biçimindeki zora dayalı çözümün halk içindeki antagonist olmayan çelişkilerin çözümünde baş vurulacak yol olmadığını vurguladı. Halk içindeki çelişkinin, tartışma ikna ve eleştiri yöntemiyle eğitime tabi tutularak çözülebileceğini gösterdi. Bu konuda izlenmesi gereken yola ilişkin olarak MZ yoldaş,

“Çelişme ve mücadele evrensel ve mutlaktır, ama çelişmelerin çözme yöntemleri yani mücadele biçimleri çelişmelerin niteliğindeki farklılıklara göre değişir. Bazı çelişmeler açık uzlaşmazlıkla belirlenir, bazılarıysa açık uzlaşmazlıkla belirlenmez. Şeylerin somut gelişmesine bağlı olarak, ilk başta uzlaşmaz olan bazı çelişmelerde uzlaşabilir çelişmelere dönüşür.” (MZ.SE.C.1. sf.402)

Bu perspektifle hareket eden MZ yoldaş, açıklıktan ve fikirlerin serbestçe tartışılmasından korkmadan “Yüz çiçeğin açması”nı ve “yüz fikir akımının tartışma”sını teşvik eder. O, fikirlerin zor yöntemlerle yok edilemeyeceğinin bilincindedir. Açık ideolojik mücadele yöntemi ile revizyonistlerin gerçek kimliklerinin halk nezdinde görülmesinin daha doğru olacağını bilir. Bu anlamda da proletaryanın sosyalizmde diğer sınıflara karşı nasıl bir tutum alması gerektiğini şöyle ifade eder.

“Burjuvazi ile küçük burjuvazi de ideolojilerini elbette ortaya koyacaklardır. Siyasal ve ideolojik sorunlar üzerinde kendi fikirlerini her yola başvurarak inatla yaymaları gereği, kaçınılmaz bir gerçektir. Onlardan böyle yapmalarını bekleyemezsiniz. Fikirlerini ortaya koymalarına engel olmak için baskı yöntemleri kullanmak doğru olmaz. Tersine fikirleirini dile getirmelerine olanak vermeliyiz. Ve aynı zamanda da kendileriyle tartışmalı ve iyi düşünülmüş eleştirmizi onlara yöneltmeliyiz. Her türlü yanlış fikiri elıştirmek, kuşkusuz bizim görevimizdir. Eleştiriden kaçınmak yanlış fikirlerin başıboş yayılmalarına göz yummak, elbette doğru olmaz. Hatalar eleştirilmeli, zehirli otlara karşı görüldükleri yerde savaşım verilmelidir.”(MZ-Teori ve Pratik-Sf.106)

İşte bu persepektif BPKD'ne ışık tutmuş, yığınlar “Zehirli otları” bulup ortaya çıkarmıştır. Bu görüşler aynı zamanda AEP'in revizyonist parti içi tutumuna yönelen bir silahtır. Çünkü, Hoca ve yandaşları satırların kudretiyle fikirlere karşı mücadeleyi tek kurtuluş yolu bellemişlerdir. M.Şehu vb. leri bu yöntemle yok edilmişlerdir. BPKD'nin muazzam etkisine karşı Vang-Ming gibi devrimcilerin yöntemiyle savaşmışlardır. Bunun bir gerici “Saray darbesi” olduğunu dahi ileri sürecek kadar pervasızca saldırmayı yeğlemişlerdir. Durağanlığa karşı amansız hareket için

bağrında taşıdığı muazzam potansiyele karşı açık ve korkusuz bir taktik hatta tutunarak, açık ideolojik mücadelede proletaryanın önderliğinde sosyalizmde sürdürülmüştür. Bunun anlamı; bütün cepheleden saldırıya geçen modern-revizyonist karargahlara karşı mücadelenin önemiyle eşdeğer, geriye dönüşlerin nedenleri konusunda berrak bir kafaya sahip olmalıdır. MZ yoldaşı yaşadığımız bugünkü süreçte daha iyi anlıyor ve onun bilgeliğinin sınırsızlığını, çok daha iyi görüyoruz. Onun sorunların BPKD' ile de bitmeyeceğini ve daha onlarca BPKD'nin gerekli olduğunu vurgulamasındaki temel sorunun ne olduğunu dünya proletaryası ve ezilen halk acı tecrübeleriyle her geçen gün daha açık bir şekilde görüyor ve öğreniyor.

MAO ZEDUNG'UN İTTİFAKLAR SORUNUNA YAKLAŞIMI ML'ME ÖNEMLİ KATKIDIR

Devrimin başarısı için stratejik konumdaki dost ve düşman sınıflar ve buna bağlı ittifaklar politikası önemli bir rol oynar. MAO ZEDUNG yoldaş “Halkın Dostları Kimlerdir” adlı makalesinde sorunu ayrıntılı bir şekilde inceler. Geri feodal ülkelerdeki bu soruna ışık tutması açısından;

“Düşmanlarımız, emperyalizmle işbirliği halinde olan herkes, yani savaş ağaları bürokratlar, komprador sınıf, büyük toprak ağası sınıfı ve bunlara bağlı olan aydınların gerici kesimidir. Devrimimizin önder gücü sanayi proletaryasıdır. En yakın dostlarımız bütün yarı-proleterya, küçük burjuvazidir. Yalpalayan orta burjuvaziye gelince, sağ kanatları düşmanlarımız, sol kanatları ise, dostumuz haline gelebilir. Ama biz sürekli tetikte olmak ve saflarımızda karışıklık yaratmalarına izin vermemeliyiz.”(MZ.SE.C.1 SF.18)

Tespitlerini yaparken demokratik devrimin gündemde olduğu ülkelerdeki birleşik halk cephesinin bağlaşıklarını da berraklaştırmış oluyor. Stratejik konumdaki cephenin bileşiminde yer alan milli burjuvazinin niteliğine ilişkin tartışmalara ışık tutması açısından;

“Çin'deki orta-burjuvazi, Devrim öncesi bizdeki liberal burjuvaziyle aynı konumda değildir. Orta-burjuvazi Çin'de ilerici bir rol oynarken, liberal burjuvazi bizde gerici çarlığın dostu konumunda kaldı. (Stalin MDD. Sf.39)

Yarı-sömürge ve yarı-feodal sosyo-iktisadi ülkelerde milli burjuvazinin emperyalizmin ülkedeki uşakları tarafından varlığı sürekli tehdit altında kaldığı için, kendi yaşamı mücadelesinde emperyalizme yönelmek zorundadır. Ve o, ülkedeki pazarların tek rakibi olma gayesi de güttüğünden ilerici bir konum olmaktadır. Bütün bu nedenlerden dolayıdır ki, Çin vb. ülkelerdeki milli burjuvazi, demokratik devrim sürecini tamamlamış ileri-kapitalist ya da emperyalist ülkelerdeki liberal burjuvazinin tersine ilerici bir muhtevaya sahiptir. Kendi çıkarını devrimde gördüğü için de, demokratik halk devrimi süresince yalpalayan konumuna rağmen proletaryanın stratejik bir müttefiki ama, ikili karakteri gözden ırak tutulmamalı. Mao Zedung yoldaş dost ve düşman güçlerin tanımını yaptıktan sonra, düşmanları yenerek zafere ulaşmanın başlıca üç silahından bahseder. Bunlar;

“Marksizim-Leninizm teorisiyle donanmış, özelleştiri yöntemini kullanan ve halk yığınlarıyla kenetlenmiş çok disiplinli bir parti, böyle bir partinin önderliğinde bir ordu, böyle bir partinin önderliğinde bütün devrimci sınıfların ve bütün devrimci grupların bir birleşik cephesi. İşte bunlar düşmanı yenmemizi sağlayan üç esas silahtır. (MZ.SE.C.4, 455)

İşte Çin devriminin, kendisinden kat kat üstün kuvvetleri yenerek zafer kazanmasını sağlayan bu üç silah hakkında MZ yoldaş, benzeri ülkelerdeki devrimin başarısı için doğru siyasetler üretti. Bunları Çin özgülünde hayata geçirdi. O, bu doğru tespitlerin başarısından lokomotif işlevi gören ML bir Partinin zorunluluğu hakkında da şunları söyledi.

“Devrimin olabilmesi için devrimci bir Partinin olması gerekir. Devrimci bir Parti olmadan, ML teori temelinde ve ML tarzda inşa edilmiş bir parti olmadan emperyalizmi ve uşaklarını altetmek üzere işçi sınıfına ve geniş halk kitlelerine önderlik etmek imkansızdır.” (MZ.SE.C.4. Sf.308)

Görüldüğü gibi MZ yoldaş solda olduğu gibi silahları herşey gören ve partinin işlevini gözardı eden konumda değildir. Partinin devrimdeki öncü rolünün önemini ve devrimden sonra da sosyalist inşaadaki konumunu ML siyasetten ayırmadan defalarca vurgulamıştır. Çin vb. yarı-feodal ve yarı-sömürge ülkelerdeki partilerin silahlı mücadele içinde gelişip güçleneceklerini, bunun kapitalist ülkelerdeki gibi uzun bir barışçıl sürece tekabül edemeyeceğini ve ancak silahlı mücadele şartlarında partinin çelikleşip yetkinleşeceğini, böyle bir partinin de gökten zembille inmeyeceğini üstüne basa basa vurguladı. O şunları söylüyordu;

Çin proletaryasının partisinin temel görevi, helen helen ta başından beri karşı karşıya bulunduğu görev mümkün olduğu kadar çok müttefikle birleşmek ve şartlara göre ister içten; ister dıştan gelsin silahlı karşı-devrime karşı milli ve sosyal kurtuluş için silahlı mücadeleler örgütlemektir. Silahlı mücadele olmaksızın, proletaryanın ve komünist partisinin Çin’de hiç bir varlığı olamaz ve herhangi bir devrimci görevi başarıya ulaştırmak imkansız olur.” (MZ.SE.C.2Sf.224)

Devrimin üç silahından biri olan Ordu için başkan yoldaş “Bir halk ordusu olmadan halk hiç bir şeye sahip olamaz” diyorundu. Çünkü ordu hem iktidarı almada ve hem de onu sürdürmede temel direk işlevini görür. Ordu silahlı mücadele içinde basitten karmaşığa düzensiz gerilla birliklerinden düzenli birliklere doğru adım adım gelişir.

Devrimin üçüncü ve önemli silahı ise; Halkın birleşik cephesidir. İşçi-köylü temel ittifakına dayanan ve demokratik halk devriminde menfaati bulunan bütün sınıf ve katmanlar proletarya partisi önderliğinde birleşir. Ara sınıfları kazanmak ve cepheye çekmek için proletarya partisi önemli başarılarla, oluşmuş bağımsız güçlere ve etkili bir kitle tabanına sahip olmak zorundadır. Ayrıca cehe düşmana karşı stratejik önemdeki bir mücadele aracıdır. Böyle bir birlik geçici eylem birlikleri ve ittifaklarla karıştırılmamalı. Yine birleşik cephe içindeki güçlere bakış açısı “hep

mücadele, dostluk yok” ya da “hep dostluk mücadele yok” gibi sağ-sol sapmaları içermemeli. Çünkü halkın birleşik cephesi, “her iki yanı da, dostluğu da, mücadeleyi de birleştirir.”

MAO ZEDUNG yoldaş; Çin’in yarı-feodal ve yarı-sömürge yapısı gereği devrimin buna paralel dengesiz gelişeceğini, emperyalist-kapitalist ülkelerden farklı olarak siyasi iktidarın metropollerden başlayacak bir genel ayaklanmayla değil, kırlardan şehirlere doğru gelişecek olan halk savaşı yoluyla, kızıl siyasi iktidarların kurularak iktidarın parça parça alınacağını ortaya koydu. Böylece Çin vb. sosyo-iktisadi konumundaki ülkelerde gündeme gelerek devrimin yolunu aydınlattı. Bu nedenle de Çin’de esas mücadele biçiminin ta başından itibaren silahlı biçimi olacağını vurguladı. Aksi bir yolun devrimi başarısız kılacağını özellikle belirtti. O, “Siyasi iktidar namlunun ucundadır” derken bu gerçeğin altını çizdi.

Dahası; bilinen devrimin yolunun dışında, ilk kez Çin özgülünde Halk Savaşı Teorisi gerçekleştirerek yaratıcı bir şekilde hayata geçirdi. Hak savaşının askeri taktiklerini dahihane bir tarzda sistemleştirdi. O, ezilen halkların proletarya önderliğinde kendinden kat kat örgütlü ve güçlü düşmanı yenebilmek için basitten karmaşığa, kolaydan zora, gerilla birimlerinden düzenli ordu birliklerine doğru gelişerek ve temel gücünü köylülüğün oluşturduğu halk savaşı yoluyla zafere ulaşmanın yol göstericiliğini yaptı. Bunu Çin’deki güçlü düşman kuvvetlere karşı başarıyla sonuçlanan devrimle ispatladı.

ÇKP içinde ortaya çıkan “sağ” ve “sol” sapmalara karşı, Çin toplumundaki baş çelişme, Çin devriminin esas yönü, yolu, görevleri, öncü gücü, itici güçleri, yedek güçleri, niteliği, temel mücadele biçimi, gelişmesi ve değişmesiyle ilgili olarak yaptığı ML tespitlerle Parti içindeki ideolojik mücadelenin Marksist kanadının öncülüğünü yaptı. Onun bu ML çizgisinin hayat içinde giderek doğrulanması ve kavranması üzerine ÇKP önderliğine getirildi.

Başta başkan yoldaş olmak üzere ÇKP içindeki Leninist kanat sürekliliği iki çizgi mücadelesinin içinde bulundu. Dönem dönem ortaya çıkan Li-Li-San, Vang-Ming-Liu-Şau-Şi ve Lin-Pio gibi “sağ” ve “sol” sapmaların amansız düşmanı oldu. “İki ucu dar, ortası kalın” sosyo-iktisadi bir ülkedeki geniş ara tabakaların devrimden etkilenerek KP içinde yer almasının bir sonucu gündeme gelen burjuva çizgilerle bıkmadan savaştı. ML kanadın parti içinde azınlıkta kalmasının yarattığı olumsuzluğa karşı en etkili silahın ML bilim olduğunu kitlelere gösterdi.

(Devam Edecek)

ASKERİ SORUNLAR

GERİLLALARIN YERALTI ÇALIŞMASI,

Taraflar arası savaşta zafere gitmenin önemli sebeplerinden biri savaşa iyi hazırlanmak, savaşın o özgüldeki ihtiyaçlarını karşılamakla mümkün olur. Savaşın gereklerini yerine getirmeyen güç; savaşın acı masızlığı ona öyle vrurur ki; düşmanını siler süpürür. Bilakis içinde yaşadığımız ülkenin nesnel koşullarına baktığımızda bizden kat be kat üstün olan en modern donatıma sahip bir ordunun Gerilla Savaşını alt etmek için, her türlü savaş hazırlıklarını yapmaya çalışmakta hergünkü savaş tecrübesinde dersler çıkararak, eksik yanlarını tamir etmeye çalışmaktadır.

Gerilla savaşı başlangıçta çok çetin engellerin kiskacındadır. Bu nesnellikten hareketle kendi düşmanından on kat daha iyi savaşa hazırlanması aciliyet teşkil etmektedir. Gerilla devrimci savaşta, tüm olanaklarını çok iyi değerlendirmesi gerekiyor, hedefine ulaşmak için halkın çıkarlarına uygun bir araç kullanması, gerilla savaşını geliştirmenin mihenk taşıdır. Gerilla devrimci savaşında, gönüllü, disiplinli, azimli ve inançlı olduğu için düşmandan daha iyi kendini hazırlar. Bu hazırlıklar içerisinde ana özellik kendini dayatır. Gerilla savaşında; kitle çalışması ve yer altı çalışması!

Yeraltı çalışması; gerilla savaşında hayati öneme sahiptir. Gerilla, bu çalışmayı yaşamı haline getirir. Onun tabiriyle evidir, üssüdür, siyasi çalışma odasıdır, kütüphanedir, askeri kamptır, yiyecek giyecek deposudur, çeşitli platformların yapıldığı istihbarat değerlendirme ve yönlendirme merkezidir.

Yer altı çalışması derken aklımıza hemen barınaklar gelir. Evet barınaklar gerilla savaşında vazgeçilmez bir çalışma stildir. Diğer ülkelerin devrimci savaş düzeyimlerine baktığımızda; barınakları savaşın bir parçası haline getirmişlerdir. Uzun süreli halk savaşında yer altı çalışmasını savaşın geri cephesi destek üssü şeklinde kullanmışlardır. Ülkemizin özgül koşullarını gözönünde bulundurduğumuzda yer altı çalışması biçim için daha hayati öneme sahiptir. Barınakların savaşta çok önemli fonksiyonları vardır. Savaşımızın tecrübeleri de bize yeraltı çalışmasına ağırlık verin gerçeğini dayatıyor. Öyleyse savaşın bir parçası olan barınakları nasıl hazırlamalıyız. Barınaklarda nasıl bir çalışma stilini uygulamalıyız.

Barınaklar; gerilla savaşının gizlilik yaşamının bir

parçası olduğu gibi, düşmana saldırmanın da hazırlayıcısı ve saldırının eşgüdmlüsüdür. Başta bu sorunu bilinç üzerine çıkarmamız gerekir. İkinci olarak; gerillanın yatağı olan barınakların hangi zeminde hazırlanması gerektiğidir.

Savaşı yürüttüğümüz alanlardaki, düşmanın konumlanması, arazinin bizim lehimize-aleyhimize olan durumu (engebeli, ormanlık, sarp kayalık ve dağlık oluşu), savaşmaya veya çatışmaya elverişli olması, arazinin düşman tarafından teferuatlı bilinmemesi, düşmanla halk arasındaki çelişkinin boyutu, halkın gerillaya olan desteği hesaplanarak barınak çalışmaları yapılmalıdır. Gerilla kendi görevlerini yapmak için çeşitli türden barınaklar yapabilir. Geçici olabileceği gibi kalıcı barınaklarda olabilir. Düşmana saldırı için eylem barınakları da olur. Eylem sonrası, düşman saldırısını boşa çıkarmak için rahatlama ve dinlenme barınağı da olur, veya daha değişik biçimlerde de olabilir.

Barınak yerinin çok iyi seçilmesi şarttır. En önemlisi güvenli oluşu en birinci koşuldur. Güvenlik dediğimiz; halk desteğinin iyi olduğu, haberleşme hatlarının iyi kurulduğu, düşman gözetlemesinin olmadığı, barınaktan çıkış-girişlerin dikkat çekmediği, izlerin rahatlıkla kaybolabileceği, kamuflajlı olmasıdır. Yıkılma ve çökme tehlikesi olmayacak şekilde yapılmalıdır. Barınak tipleri içinde en sağlam ve dayanıklı mezar gibi barınaklardır.

Üstü iyi örtünür, çevresine de arazi görünümü verilirse pek tehlikeli olmaz. Araziyle bütünleştirilirse dikkat çekmez. Tünel tipi barınaklar pek sağlam değildir. Geçen yıl yapılan tünel tipi barınaklar; aşırı yağmurların yağışında hepsi çöktüler. Ayrıca zaman açısından mezar tipi barınaklar daha tasarrufludurlar. Uzun süre kullanım açısından mezar tipleri en iyisidir. İçinde su akan veya rutubetli olan barınaklar sağlığa elverişli olmadığı gibi içinde kalınması da zor olur.

Barınakların yapımı bittikten sonra kalınacak zaman süresi asgari düzeyde bilinmeli, kaç kişi barınakta kalınacağı tespit edilerek, barınaktan çıkacak zaman süresine kadar uzun süre bozulmayacak bol miktarda yiyecek yerleştirilmelidir. Yiyeceklerin bol olması her zaman iyidir. Yiyecek zamanında ve bol miktarda yerleştirilmezse; barınaktan yiyecek için çıkan gerilla birliği bir çok rizikoyla karşılaşır. Barınağın halktan bir kaç kişinin görmesine veya gerillanın karlara bıraktığı izden nerde olabileceği tespitinde bulunmuş olabilir. Bu durum çok sakıncalıdır.

KADINLAR GÖĞÜN YARISIDIR

Bütün ilişkileri koşullandıran mülkiyet biçimidir. Üretim biçimi insan ilişkilerinin önkoşuludur. Sömürücü sistemde bütün ilişkiler egemen sınıfın varlığını devam ettirmesine uygun biçimde düzenlenir. Hak ve yükümlülük ilişkisi üretim biçimine göre düzenlendiği için egemen güçlerin daha az yükümlülüğe daha çok hakkı vardır. Düzende su başlarını tutmuş olan egemen sınıflar bu sistemin değer yargılarını, ahlak kurallarını kendi sınıf çıkarlarına hizmet edecek biçimde kullanırlar. Egemen sınıfın çıkarlarıyla çatışan hareketler toplumsal düzeni bozduğu sebebiyle dışlanır, cezalandırılır. Bireysel olarak düzenin şartlanmışlıklarının dışına çıkma mücadelesi veren kişiye ahlaksız ya da toplum dışı kalmış gözü ile bakılır. Eğer toplumsal hareket olarak bir muhalefet varsa bu en zalimane yöntemlerle bastırılmaya çalışılır. Amaç, egemen sınıfların egemenliğini devam ettirebilmesi "aman devletimize zeval gelmesin" anlayışının kişilere benimsettirilebilmesidir. Bu amaca ulaşmada her yöntemi kullanan egemen güçler insanları kişiliksizleştirme ve depolitize etmek için kendi kültür ve ahlak anlayışlarını devletin her kurumu aracılığıyla çocuğun bilincine yerleştirmeye başlar. Daha sonra eğitim ve öğretim kurumlarında devam eder. İş hayatına atıldığında egemen kültür iyice özümsetilir. Kişiyi toplumsal şartlanmışlıklara, düzenin kurallarına uyması ve bunun bir vatandaşlık görevi olduğu öğretilir. Burjuva-feodal düzenin ahlak anlayışı ve diğer yargılarıyla çepeçevre kuşatılan kişi öncelikle bu olgularla yargılanır. Tabular ve yasakların dışına çıktığı anda toplum dışına itileceği bilinci verilir. Her türlü kitle iletişim aracı kanalıyla gerici ideolojinin propagandası yapılır. Erdemlilik, ahlaklılık, çalışkanlık, namusluluk gibi kavramlar özünde burjuva-feodal düzenin ahlak anlayışının savunusuna dayandırılır. Bu kavramların altında yatan gerçeklik ise özel mülkiyetin savunusundan başka bir şey değildir. Burjuvazinin sınıf çıkarlarına hizmet eden davranış ahlaklı, etmeyen davranış ahlaksız olarak adlandırılır ve derhal mahkum edilir. Kapitalizm insanın yabancılışmasını hadsafhaya vardiyan bir sistemdir. Bu yabancılışma içinde insanlar birbirlerine yalnızca yararlanılacak nesnelere gözü ile bakırlar. Her şeyin mal gözüyle bakıldığı bir sistemde değer yargıları denilen kavramın da yalnızca özel mülkiyetin savunusuna dayandığı açıktır.

Toplumsal değer yargıları bilimsel temele dayanan teoriler ışığında ve pratik deneylerin akışı içinde sınanmalıdır. Biz böyle bir teoriye sahibiz. Bu teori ML bilimine dayanan teoridir. Geçmiş bilimsel açıdan değerlendirip geleceğin toplumsal ahlaki değer yargılarına doğru bir bakış açısını M-L teorisiyle yakalayabiliriz. Geçmişimizi toplumsal değer yargılarımızdan bağımsız olarak değerlendirmeye çalışmak bilimsellikten uzaklaşmaktır. Çünkü bilim, insan ilişkilerinin yeniden kurulmasını, yabancılışmanın etkilerinin ortadan kaldırılmasını sağlamak için ge-

rekli olan nedenleri saptar ve yol gösterir. "Ahlak anlayışımız proleteryanının sınıf mücadelesinin çıkarlarından kaynaklanır. Komünist ahlak bu mücadeleye hizmet eden emekçileri sömürüye karşı birleştiren ahlaktır. Ahlak insan toplumunun daha yüksek bir düzeye çıkmasına ve emeğin sömürülmesinden urtulmasına yardım etmek amacıyla hizmet eder. Komünist ahlakın temeli komünizmin geliştirilmesi ve tamamlanması için verilen mücadeledir" demiştir Lenin.

Burjuva-feodal ahlak ve proleter ahlak anlayışını, toplumsal değer yargılarının dayandığı temeli kısaca belirttikten sonra günümüzde kadınların proleter ahlak anlayışına ulaşma mücadelesinin nasıl olması gerektiğine dair bir kaç söz söyleme gereği doğuyor.

Günümüzde özgürlük ve demokrasi mücadelesinde yer alan kadın-erkek herkesin kabul ettiği bir gerçek vardır. Bu gerçek en özlü biçimiyle, kadınların kurtuluşunun bir devrim sorunu olduğudur. Kadın-erkek arasındaki eşitsizliğin başlangıcı sınıfların ortaya çıkmasından öncesine dayandığı için kadın-erkek arasındaki mücadelenin tarihi sınıflar mücadelesinden daha eskiye dayanır. "Kadın ve işçinin durumu arasında benzerlik gösteren bir çok noktalar varsa da bununla beraber esaslı bir fark vardır. Kadın, esarete maruz kalan ilk beşeri varlıktır. Köle varılmadan önce de kadın köleydi. Her sosyal bağımlılığın kökenini, ezilenin ezenin karşısındaki ekonomik bağımlılığında bulur. Tarihi bilinmeyecek kadar eski zamanlarda kadın bu durumdaydı. Bunu bize toplumun gelişme tarihi gösteriyor" (Ağuste Bebel-Kadın ve Sosyalizm)

Sınıf savaşlarının son bulduğu çağda son bulacak bir eşitsizlik olarak, kadın sorunu üzerinde daha epey söz söyleneceğe, tartışılacağına benzer. Bu günden geleceğin özgür kadını yaratıp, yaşatmak için öncelikle bizlerin bu konuda çok daha sıkı bir mücadele vermesi gerekiyor. Çünkü, içinde bulunduğu toplumun değer yargılarının, ahlak anlayışının, belli toplumsal kurallarının etkilerini büyük oranda üzerimizde taşıyoruz. Geçmişe ait bu bağları koparıp atamadığımız, kendi doğrularımızı yaratamadığımız sürece kadın sorununu bugünden yarına taşımış olacağız. Yeni kadın sınıf mücadelesi içinde bugünden gelişecektir.

Erkek egemen kültürün, baskıcı anlayışları tehditi altında toplumsal kurallara karşı koyabilme cesareti gösteren kadınların çok az olması, sınıf mücadelesi içinde atılabilmiş kadın sayısının da çok az olmasını beraberinde getiriyor. Bu tür bir çember içinde yer alan kadının sınıf bilinci olabilmesi çok daha güç koşullarda gerçekleşiyor. Sınıf bilincine sahip olma aşamasında önce ailesine, çevresine karşı kendini kabullendirebilme mücadelesi vermesi cinsiyetin-

den dolayı çok zor olur. Ülkemizde feodal kültür anlayışının etkili olmasından dolayı burjuva anlamda bile olsa kadın hareketi çok dar bir alana hapsedilmiş durumdadır. Var olan kadın örgütlenmelerinde ise izlenen çizgi, hedefi karartıcı, amacından saptırıcı bir nitelik taşıdığı için reformist sınıfların dışına çıkamaz. Sınıf egemenliğinin yanısıra erkek egemenliği altında bir mal ve üreme aracına dönüştürülen kadınlarımızın sorunlarını ele alırken bunun sınıf mücadelesinden ayrı ele alınamayacağı gerçeği iyice kavratılmalıdır. Aksi takdirde düzen içinde boğulup giden ve hatta düzenin değirmenine su taşıyan bir hareket olarak kalır. Kadın sorununun erkekleri ya da bir kaç yasa maddesini hedef alarak çözümlenemeyeceği gerçeği özümsetilmelidir. Radikal-reformist çizgi ayrımı netleştirilmeli, asıl mücadelenin çizgi hattında ve sınıf mücadelesine bağlı olarak gerçekleşeceği vurgulanmalı, demokratik kadın örgütlenmeleri bu amaca hizmet etmelidir.

Genel yaklaşımı böylece koyduktan sonra sınıf mücadelesi içinde yer alan kadınların durumuna değinelim. Biz ilerici, devrimci kadınlar açısından durumun her yönlü mücadele olabildiğince aktif olmayı gerektiriyor. Sınıf düşmanlarına karşı mücadele için de burjuva-feodal ahlak anlayışının, değer yargılarının bizde bıraktığı kalıntılara karşı uyanık olmalı, mücadeleyi kendi içimizde de esaslı bir şekilde ele almalıyız. Sınıf mücadelesinin ön saflarında yer almış kadınlarımız hayatın bir çok alanında olumlu tavırlar göstermiş olsa da, kafasında geçmişe ait sakat anlayışlar taşıyabilir. Yetişen çevre, edinilen kültür, alınan eğitim daha düne kadar düşünce yapımızı belirlemiştir. Sınıf mücadelesi içinde de bu etkilerin izlerini tümüyle silmek olanaksızdır. Sınıfsız bir topluma ulaşana dek devam edecek bir mücadele alanıdır bu alan. Evrensel ahlak anlayışının yaratılmasıyla da son bulacaktır. Kendi içimizde aşmamız gereken daha pek çok yanımız var. Bu günden geleceğin kadını yaratırken, geçmişin kalıntılarını kazıyıp yerine kendi doğrularımızı koyarak, değer yargılarını ML'in bilimi ışığında sorgulayarak özgür kadının gerçekliğine ulaşacağız. İçinden geldiğimiz toplumun özelliklerinden sıyrılmadan özgür kadın var olmaz. "Kanun önünde eşitlik hayatta eşitlik değildir" der Lenin. Yasalarda, toplumsal işbölümünde, haklarda eşitlik sağlansa bile, kafalarda aydınlanmayan yanlar kaldığı sürece içinden geldiğimiz toplumun bize dayattığı kadın olgusu varlığını devam ettirir. "Tarihi bir devrim gelişimi, özgürlük ve kadının ilerlemesi arasındaki ilişki ile tayin edilir, zira insan tabiatının hayvanlık üzerindeki zaferi kadınla erkek-zayıf ile kuvvetli arasındaki ilişkilerden belli olur. Kadın özgürlüğünün derecesi tabii ki genel özgürlüğü tayin eder." (K.Marks. Kutsal Aile Veya Kritik Kritisinin Eleştirisi) Özgürlüğü kendi içimizde sindirebilmeliyiz ki geleceğin toplumunda özgür birer birey olabilelim. Düşüncelerde eskiye bağlayan zincirler, şartlanmışlıklar devam ettiği sürece özgürlükler tam olarak yaşanamaz. Öncelikle bunun kavranması gerekir. Bu güne dek sınıfsal sömürü ve cinsiyete dayalı mülkiyet anlayışı altında yaşayan kadının kendi özgür kimliğine sahip olduğu kavranması, kişiliğini geliştirebilmesi,

bağımsız iradesini kullanabilmesi için kendi içinde de bu mücadeleyi vermesi gerekir. Bu sorun kadın olarak öncelikle bizim sorunumuzdur. Onun ötesinde bir eş, kardeş, yoldaş olarak toplumdaki erkekleri bu konudaki mücadelede yanımıza çekebilmeliyiz.

Kadın ve erkek bu konudaki mücadelede birbirlerine destek olmalı, geçmişin sakat anlayışları, birlikte yıkılmalıdır. Sağlam temeller üzerinde gelişen kadının ezilmesi ve sömürülmesinin tarihi neredeyse insanlık tarihi kadar eskidir demiştik. Özel mülkiyete dayanan düzende tabular, yasaklar ve baskılar altında yalnızca bir işgücü ve üreme aracı olarak bakılan kadının bu çifte sömürü boyunduruğunu kırabilmesi için örgütlenmesi zorunludur. Aile ve toplum içinde edilgen kılınan kadın, faydalanılan bir varlık olmaktan çıkacak yaratıcı bir güç olarak kendini ortaya koyabildiği oranda gelişecek, örgütlenebildiği oranda da güçlenecektir. İnsan olmanın gereği, haklara sahip olma bilinciyle hayatın her alanında oluşturulacak örgütlülük giderek tüm halkın gücünü bağrında toplayan örgütlülüğe ulaşacaktır. Proletarya partisinin önderliğinde gelişecek olan örgütlülük nihai hedefe ulaşmanın ilk adımı olan halkın demokratik iktidarını gerçekleştirecektir. DH l'nde, sosyalist ve komünist toplumda kadın üretici bir güç olarak gelişmesini sürdürecektir.

"Proletaryanın siyasi iktidarı ele geçirmesi aynı zamanda inançlı komünistlerin, komünist proleter kadınların da eseri olmalıdır. Aynı şey proletaryanın sınıf diktatörlüğünün kurulmasından sonra sovyet düzeninin inşası, komünizmin uygulanması konusunda geçerlidir. Toplumun, onun iktisadi temelini, tüm kurumlarının, tüm kültürün ahlaki yaşamının bu köklü, dev alt üst oluşu, komünist zihniyeti en geniş kadın kitlelerinin faal ve anlayışlı katılımı olmaksızın olanaksız bir şeydir. Böylesi kadın kitlelerinin katılımı komünizmin gerçekleştirilmesi için yalnızca kapsam bakımından daha fazla emek değil, aynı zamanda nitelik bakımından da daha farklı, yani daha zengin ve çok yönlü bir çaba demektir"(Clara Zetkin, Kadın Sorunu Üzerine.)

Üretmenin bir zevk haline dönüştüğü, güzelliklerin bire bin verdiği, teknolojinin tüm insanlığın mutluluğu için hizmete sokulduğu, komünist toplum yalnız haritalardan değil düşüncelerde de sınırı kaldıracaktır.

Okuyucu Mektupları :

DEVLETİN OLAĞANÜSTÜ VATANDAŞ SEVGİSİ!...

Önce olağanüstü hal bölgesi olarak ayırıp ülke genelinde yaşattığı vahşetin; daha arsızca, kanlı şeklinin sürdüğü bu bölgelerde devlet terörü ve asimilasyon yeni boyutlar kazanarak devam etmektedir.

Devletin bütün bir ülkede sürdürdüğü kıyım ve baskı politikası; olağanüstü hal bölgesi diye adlandırılan doğu ve güneydoğu Anadolu'da iğrenç bir şekilde devam etmektedir. Bölgede halkın yaşadığı dram günbegün artmaktadır.

Halkı sindirmek ve yok etmek için özel olarak yetiştirilen paralı itler, teröre terör, zulme zulüm katarak suçsuz insanları katletmek için fırsat kollamaktadır.

Kan emicilerin en büyüğü olan ABD emperyalistinin bölgeye göndermiş olduğu son medel silahlarla donanan uşaklar; işgalin sevinciyle sokaklarda volta atarak halka hareket etmekten çekinmemektedirler. Bu nedenledir ki bölge halkının öfkesi her gün biraz daha kabarmaktadır. Özellikle bu itlerin yok edilmesi ve kayıp vermesi her kesimden bölge halkını sevince böğmektedir.

Bölgede estirilen devlet terörü halkı; özellikle gençliği yeni yeni arayışlar içerisine itmiştir. Yaşadıkları gerçek onlara şunu kavratmıştır. Bu düzen var oldukça sömürü ve kıyım daha adi, barbarca daha kanlı bir şekilde artarak devam edecektir.

Bu gerçeğin bilincine varan gençlik; kendi aralarında bir şeyler yapma çabası içerisine girmiştir. Yeni ve tecrübesiz olmaları onları daha ağır ve ürkek hareket etmeye zorlamış, özellikle il ve ilçe merkezlerindeki kendiliğindenci ve örgütsüz yapıya sahip olan ilişkiler, bu güne kadar önemli bir aşama kaydetmemiştir.

Bölgede; (özellikle Dersim bölgesinin bazı kesimlerinde) DABK'ın ayrılmasından sonra kopan ilişkilerin bir kısmının halen kurulamamış olması, var olan sağlıklı yapılarada ulaşılmasını engellemiştir.

Bahsedilen (Tunceli merkez köyleri, Mazgirt merkezi ve köyleri) bölgelerde DABK'çı arkadaşların arasına misafir gibi uğrayıp gitmesinden başka esaslı bir örgütsel çalışma kendini göstermemiştir.

Bu nedenle bu bölgeler üzerine önemli bir şekilde düşülerek elde var olan ilişkiler aracılığıyla yeni yeni ilişkiler yaratarak gençliğe ulaşmak, bölge halkını bilinçlendirmek ve sağlam mevziler kazanarak, sağlıklı kitle temeli yaratmak açısından zorunlu görülmelidir.

Şu anda bölgede bulunan, fakat ilişkisi kopuk olan arkadaşlara da büyük görevler düşmektedir. Bu arkadaşlara devrimci tavırlar; parti program ve tüzü-

ğünün gerektirdiği şekilde hareket ederek bölgede sağlıklı yapılar oluşturulması bakımından büyük sorumluluklar düşmektedir. Bu sorumluluğu taşıyan arkadaşların devrimci bilinç ışığında hareket etmeleri "ilişkim yok ama mutlaka kurulacak ve ilişkim yenden kurulduğunda partiye elle tutulur bir yapı sunabilmeliyiz" düşüncesi doğrultusunda kitlelere ulaşılmalıdır. Bu bölgelerde yaşayan arkadaşların kaldıkları bölgeleri daha iyi bildikleri için, buralarda uzun vadeli sağlıklı çalışma yapmaları daha kolay olacaktır. Bölgede sağlıklı örgütsel ve siyasi çalışmanın olmayı; devletin bölge halkını yok etmek için kurduğu yeni tezgah ve oyunlara gelmelerini önleyemiyor. Yıllar yılı azgınca halkların üzerine saldıran, çocuk, kadın demeden binlerce insanın kanına giren; halkı yok etmek için her türlü adiliği yapmaktan çekinmeyen faşist devlet yok edemediği halkı kurduğu yeni yeni oyunlara yurtlarından sürme çabası içerisine girmiştir.

Yaptığı katliamlarla bölge halkına yıllarca kan kusturan; ama bir türlü istediği sonucu alamayan devlet, çareyi bölge halkını sürgün etmekten buldu. Kendilerininin de çok iyi bildiği gibi suçsuz halkı top-rağından, yerinden koparmak kolay olmayacaktı ve olmadı da. Yıllarca uğraşılmasına rağmen bir türlü esaslı bir sürgün gerçekleştirilememiştir. Gerçi sürdürdüğü yüzlerce aile vardı ama, istediği şekilde geniş kapsamlı bir sürgün gündeme gelmemiştir bir türlü. Bu da onu yiyip bitiriyordu. Bu nedenle yıllarca hayalini kurduğu şeyi gerçekleştirmek için yeni yöntemler arayışı içerisine girdi. Üzerlerine tanklar, panzerler ve kurşunlarıyla giderek süremediği bu halkı, bölgeden nasıl çıkaracağı düşüncesiyle kıvranıyordu. Ülke genelinde yaşanan işsizlik bölgeyi de yakıp kavuruyor. Bunu çok iyi bilen faşist devlet ve onun uşakları, ellerine geçirdikleri bu kozu oynamak için seferber oldular.

Bölgede çoğunluğunu gençlerin temsil ettiği işsizler ordusunu denetlemek, oyalyarak hareketliliği kırmak ve çeşitli sıfatlar altında bölge dışına sürmek için, sırf olağan üstü hal bölgesine mahsus; 50 bin memur, 40 bin işçi kadrosu oluşturularak, bölge halkı yeni oyunlara getirilmeye çalışılmaktadır.

Yazılan insanların; Bölge valisinin istediği yerlere gitmek koşuluyla zorunlu iskanıda içeren bu alçakça pazarlık; bölgedeki işsizliği kullanarak, halkı yaşadıkları yerlerden sürmeyi hedefletmektedir. Bölge halkını ve özellikle genç potansiyeli başka yerlere sürmek, bölgede gelişen hareketliliği ve birikimi kırmak için oynadıkları oyunlara böylece bir yenisini daha eklediler. Zorla göç ettiremedikleri halkı, bir takım sıfatlar altında, bölgeden sürmek için kolları sıvadılar. Devletin son aylarda işsizliği önleme bahanesiyle, özünde bir sürgünü hedefliyen, bölgedeki "olağanüstü vatandaş sevgisi"! bilinçsiz halkın des-

teğini bulmuş, binlerce insan faşist devletin üzerinde oynayacağı oyunlardan habersiz, bu memur ve işçi kadrolarına yazılmış ve yazılmaktadırlar.

Şu anda yaşlı, genç ayrımı yapılmadan (okur-yazar olup olmaması da önemli değil) her kesimden insanı yazmaktadırlar. Tabii ki, bu oynayacakları oyunu gizlemek için bir kılıf. Onların asıl istediği işe yarayan genç potansiyeli köreltmektir.

Tayin çıktığı an; onların istediği bölgede çalışmak zorunluluğunun olmasının yanında; aileden birinin memur veya işçi olarak gösterilen yere gitmesi halinde tüm ailesini götürme zorunluluğu var. Ve bir bölgede yazım sırasında çıkan kargaşada görevli yüzbaşının "bugün yazılmak için acele edip, kargaşa çıkarıyorsunuz; yarın görevleriniz ve yerleriniz belli olduğunda gitmekten vazgeçerseniz ben size sorarım" gibi tehdit dolu sözleri de bu zorunluluğu doğruluyor. Mücadeleyi kırmak, bölgede yıllardır var olan yapıyı yok etmek için oynanan bu oyun geniş kapsamlı bir sürgündür. Bölge halkını bu konuda uyarıp onlara gerçeği göstererek bilinçlendirmek gerçek etrafında birleşmelerini sağlamak, onurlu insanların görevi olmalıdır. Belli bir yaş sınırı getirerek işe yarayan genç potansiyeli dağıtmak ve bölgeden çıkarmak için hedeflenen ama şu anda bu asıl amacı gizlemek için her kesimden insanın yazıldığı devletin bu oyununa karşı uyanık olmalıyız.

Unutulmamalıdır: Dersim'de, Zilan'da, Koçgiri, Sefo deresi, İki Kaya daha kanları kurumayan Yeni Çeltik ve yüzlerce katliamı yapan devlet, bu kan emici yüzünü gizleyerek, bu gün sanki katliamların sorumlusu ve sahibi değilmiş gibi halka kucağını açmaktadır. Hem de Kürdistan halkına... Bu düşündürücüdür.

"Bu devlet bizi bu kadar sevmez"....????...Oyuna Gelmeyelim....

Tarihi halkların yok edilmesi, kanları ve katliamlarıyla dolu olan komprador patron ağa devleti; halkı refaha götürmek yerine, eline geçirdiği en küçük bir fırsatı bile halkların daha fazla sömürülmesi ve köleleştirilmesi için kullanmış, kullanacaktır da.

Bu gerçeğin ışığında, hareketle, özellikle son aylarda olağanüstü hal bölgesinde halkı oyuna getirmek için izlenen politikalara karşı uyararak ve halkı aydınlatarak görevimiz olmalıdır.

Devletin bu bölgelerde işsizliği önlemek bahanesiyle yeni yeni yöntemler geliştirerek son aylarda gösterdiği; "olağanüstü vatandaş sevgisi" özünde bir aldatmaca ve göçü hedeflemektedir. Katliamlarıyla yıldırıp süremediği bölge halkını bu sayede sürme-yi amaçladığını halka anlatmalı ve kavratmalıyız.

Şu iyi bilinmelidir ki, bu düzen devam ettiği sürece işsizlik, açlık, sürgün ve kıyımlar artarak devam edecektir. Devletin işsizliğin, katliamların, baskının kaynağı hakim patron ağa devletidir. Devletin göz boyama amacıyla sunduğu şeyler bizim kurtuluşumuz olamaz.

Kurtuluşumuz gelişen devrimci hareketi destekliyerek, örgütlenmek ve demokratik bir Türkiye yaratmak için mücadele eden öncü örgütlerle bütünleşerek, devrimci savaşı alevlendirmek mümkünüdür.

İşsizliğe, katliamlara son vermek için, kavgada yerimizi almak ve tüm kötülüklerin kaynağı faşist devleti ortadan kaldırmak için kavgayı yönlendirmek, vazgeçilmez görevimiz olmalıdır. Ancak örgütlenerek gelişen gerilla mücadelesini güçlendirmek ve yüceltmek mümkündür.

Türkiye halklarının kurtuluşu; onurlu insanlar önderliğinde hareket ederek, halkların gücünü yeni Demokratik Türkiye yaratma yolunda birleştirerek, seferber etmek ve günümüz koşullarında bu amaca ulaşmak için gerilla savcaşını yükseltmek mümkündür.

Bu gerçeğin ışığında hareket etmeyenler ezilen halkın dostu olamazlar. Ezilen halklar, sömürünün, katliamların son bulduğu Yeni Demokratik Türkiye yaratma yolunda birleşelim.

Silahlı mücadeleye omuz verelim.

Kurtuluşumuz örgütlü mücadelemizle olacaktır.

Dersim'den bir İKK Okuru.

EĞİTİM KÖŞESİ, baştarafı sf. 13'te

ki, eş değerler ancak eş değerlerle dolaşımında değildir. Bir malın içinde billurlaşmış emeği salt o malı yapan işçiyle sınırlamak yanlış olur. Bu bir işçinin soyut emeği değil, o malı üreten bütün işçilerin soyut emekleridir. Ne varki, değiştirme ilişkilerinde iki saatte yapılan bir kundurayla yarım saatte yapılan bir kundura aynı fiyata satılır. Bu pazarda geçerli olan toplumsal ortalama soyut emeğin değerindedir. Hemen belirtelim ki, her malın bir kullanım değeri vardır. Bir kimse kendisi için bir kundura yaparsa onun kullanım değerini, gerçekleştirmiş olur. Ama o kundurayı kendisine gerekli olan başka bir malı elde etmek için de değiştirme amacıyla yaparsa, bu halde üretim işlemine yepyeni bir işlem, bir değiştirme işlemi katmış demektir. Kullanma değerleri, aynı olan mallar değiştirilemezler. Değiştirme işleminde geçerli olan kullanma değerinden başka bir değer (değiştirme değeri)dir. Örneğin bir kimse bir kundura verip yerine tekrar bir kundura almaz. Bir kundura verip 1 kilo pirinç vb. şeyler alır. kullanma değerleri farklı olan şey, onların değiştirme değeridir. Bundan dolayıda fiyat, değerler para diliyle dile getirilişinden başka bir şey değildir.

DEĞİŞİM DEĞERİ: Piyasaya sürülen her nesne de bir kullanım ve bir de değişim değeri vardır. Kullanım değeri olmayan hiçbir nesne değiştirilemez, ama aynı kullanım değerine sahip nesnelere birbirleriyle değiştiremezler. Örneğin hiç kimse 1 kilo pirinç bir kilo pirinçle değiştirmez. Ama bir giyecek vb. ile değişebilir. Yani, kullanma değeri olan başka bir nesneyle değişir. Malın değişimindeki ortak yan, bir malın getirdiği emek miktarıdır. Pazarda birbirleriyle değiştirilenler eşit emek miktarlarıdır. İşte bu değişim değeridir. Özetle; eşit emek miktarlarının birbirleriyle pazarda değişime uğramasıdır. (Devam Edecek)

* (1) Anamal; Artık-değer elde etmek için kullanılan para ve maldır. Yani sermayedir. Diğer bir anlatımla birikmiş insan emegidir.

ZİNDAN GÜNLÜĞÜ

YARINLAR DİRENİŞ YÜKLÜ

Daha bir kaç ay önceydi; kavganın getirdiği gereklilik üzerine geldiğin İstanbul şehrini tanıyamadan yakalamışlardı seni..

Pantolonunu tutman dışında kimi zaman silahını, kimi zaman illegal bir yayını tenine yapıştıran deri kemerin üzerinden alınan eşyan. Demirkapı açılıyor. Şaşkınsın. İlk adımını atıyorsun. Daha önce üzerinde çeşitli eserler okuduğun, çeşitli söylenceler duyduğun, bir çok devrimcinin, yoldaşlarının zorla "konuk" edildiği her santimetresi kan kokan GAY-RETTEPEDE'sin...

Yakalanışının onbeşinci günü kirlili ve bitkin bir halde DGM'de ifade veriyorsun. Dışarı çıkarıldığında seni cezaevine götürecek mavi bir dolmuş kapıda bekliyor.

Cezaevindesin artık. Bir çok yönüyle yabancı olduğun ama doyum bilmez bir seveda ile sevdiğin "İstanbul Şehri"nin orta yerinde; Bayrampaşa/Sağmalcılar Cezaevi'nin dört duvarı arasında.

Temsilci yoldaş kapıda karşılıyor seni; misafir sever bir ev sahibi gibi. Açılan kapanan kapılardan sonra uzun bir koridorda yürüyorsunuz. Ve bundan sonra yaşamının büyük bir bölümünü paylaşacağın yoldaşların kapıda, merak içinde seni bekliyor. Sarılıp kucaklanıyorsun. Oysa sen bunu hak etmediğinin bilincindesin. Çözölmüş olmanın iğrençliği tüm bedenini sarıyor.

Yoldaşlar ayakta hizmet ediyorlar. Bazılarını giyaben tanıyorsun. Yoldaşlarının sıcak ve içten hareketleri seni daha da batırıyor yerin dibine. Oysa çok değil on-oniki gün önce "ölümü, onurlu bir yaşam mı" ikileminde, onursuz olana boyun eğmiştin. Bu seçimden dolayı küfrediyorsun kendine.

25-30 metre uzunluğunda 10 metre enindeki koğuşa dizilmiş çift katlı ranzadan biri önceden senin için hazırlanmış. Baş ucunda özenle çizilmiş KAYPAKKAYA'nın bir portresi. Önder yoldaşla göz göze geliyorsun bir ara: "İlkelerde taviz verdin mi?" diye sorgular gibi. Utangaç bir şekilde boyun eğiyorsun.

Sabah 8.30 da kahvaltı için kaldırılıyorsun. Ranzanı düzeltip, alt kata -(burası da 25-30 metre uzunlu-

ğunda 10 metre eninde bir salon. Dört masa ve banklar yerleştirilmiş. Yemek salonu olarak kullanılmamanın dışında eğitim çalışması için kullanılıyor) indiğinde, her şeyin ne kadar düzenli ve disiplinli yapıldığını görüyorsun.

Koğuştaki üç siyaset bulunuyor. Her siyaset kendi bünyesinde bir Komün oluşturmuş. Ortak yaşamın güzelliği gözle görülecek kadar açık. Kahvaltıdan sonra onar tane sigara dağıtılıyor, kişi başına. Yanındaki yoldaş bir gün boyunca bu sigarayla idare etmen gerektiğini hatırlatıyor sana.

Herkesin bir görevi var burda; temsilci, sosyal ilişkiler sorumlusu, komüncü, daktilocu, vs. Bütün yoldaşlar görevini, yoldaşlarına hizmet etmenin gururu içinde yapıyor. Yüzlerinde okuyorsun bunu.

Sorumlu yoldaşlardan biri seni havalandırmaya çıkararak yakalanışını ve şube tavrını ayrıntılarıyla soruyor. Çözölmüş olmanın ezikliğiyle anlatıyorsun bütün gelişmeleri. Yoldaş sakince dinliyor. Sen her şeyi anlattıktan sonra şubedeki tavrının yanlışlığını eğitici bir dille anlatıyor. Saat 10'a doğru "daha sonra geniş konuşuruz. Şimdi eğitim çalışmamız var ona katılman gerekiyor" diyerek koğuşa gidiyor.

Öğlen yemeğine kadar günlük gazeteleri okuyarak vakit geçiriyorsun. Saat 1'e doğru eğitim çalışması bitiyor. Beraber yemek yiyorsunuz.

Askeri Soorunlar....

Baştarafı sf. 17'de

Eğer sağlam unsurlar değillerse barınaktan hemen çıkmak zorunluluğu doğar. Barınaktarı çıkan gerilla ister istemez kış koşullarında seyyar başlar bu da düşmanla karşılaşma, ihbarlanma ve düşmanla çatışmaya girme rizikosunu doğurur. Kış koşulları gerillanın hareket alanını sınırladığı için barınakların açığa çıkması veya yıkılması bir çok tehlikeyi içinde barındırır. Düşmanda bu koşullarda hava üstünlüğünü elde ettiği ve araziye genişçe gözetim sahası içinde bulundurduğu için, operasyonları ve köy bas kınlarını sıklaştırmakta, iz takibatını yapmaktadır. Bu tehlikeleri önlemek için; gerilla birliğinin barınak yaşamına geçmeden, kış boyu kendisine gerekli tüm ihtiyaç ve gereçler önceden barınağa yerleştirmeli. Barınağa kalıcı olarak yerleşir yerleşmez dışlan olan ilişkilerini askıya almalıdır.

Gerilla, merkezi kurmayın siyasi yönlendirilme-

KÜRDİSTAN DİYARINDAN

TİKKO GERİLLALARI YİNE VURDU

Sonbaharda Körfez Krizi bahanesiyle faşist devlet Kürdistan'a askeri yığınağını daha da arttırdı. Hala da bu güçlerini aktarmaya devam ediyor. Emperyalizmin uşağı faşist devlet efendisine sadakatliğini göstermek için en gözde güçlerini Irak sınırına Kürdistan'a yığarken Türkiye Kürdistan'ının sınır ve iç kesimlerde yürütülen gerilla savaşını bastırmak içinde bu güçlerini seferber ediyor. Efendileriyle birlikte ve onların safında Irak faşist devletine saldırıdıklarında daha da başarılı olmak için geri cephesini sağlamaya çalışıyorlar. Geri cephesinde genelde mevcut halde olan demokratik hak ve özgürlükleri daha da sınırlarken, bu amaçla sendikalar, dernekler, devrimci-demokrat dergiler üzerindeki baskıları arttırırken kitle gösterilerine pervasızca saldırırken ve hatta olağanüstü bölge savaş hali düşünülürken gerilla savaşının yürütüldüğü alanlarda ise Kürt milliyetçisi KK, Partimiz ve dışındaki gerilla faaliyeti yürüten gerillalara karşı yoğun operasyonlara giriliyor. İmha hareketleri sürdürülüyor. Gerillalara destek veren köylüler başta olmak üzere Kürdistan'da halka karşı da yoğun işkence, teröre başvuruluyor. Toplu sürgünler yapıyor. Son dönemlerde muhtemelen çıkaracakları savaş bahane ederek köylerin yanısıra şimdi de Silopi, Cizre vb. başta olmak üzere ilçeler göçe zorlanıyor, boşaltılıyor.

Faşist devlet, son aylarda Kürdistan'da operasyonlarını olağan üstü hızlandırdı. Eylül, Ekim'den sonra özellikle Tunceli, Bingöl ve civar yerlerde operasyonlarına daha da ağırlık verdi. Bu operasyonlarda Partimiz ve PKK'dan 20'nin üzerinde gerilla öldürüldü. Düşman kendi kayıplarını ise genelde yaptığı gibi vermedi ve verince de oldukça az vermektedir. Bir çok saldırı ve pusuları da geril-

lanın karşı saldırıyla boşa çıkarılmaktadır. Ekim ve Kasım'da Tunceli ve dost nahiyesi arasındaki köylerde iki-üç kez gerillalarımıza kurulan pusular gerillanın insiyatifli hareket etmeleri sonucu çatışma lehimize çevrilerek düşmana üstünlük sağlanmıştır. Çatışmalar sonucu yoldaşlarımız yara almazken düşmanda ölü ve yaralananlar olmuştur. Bir çatışma da düşmanın bir subayı boğazından ve boynundan yaralanmıştır.

17 Aralık çatışmada ölen PKK gerillalarından iki gün sonra gerillalarımızdan bir grup düşman subaylar hakkında istihbarat edinmek için gittikleri bir yerde cemolar civarında düşmanla sabah saat 7'de çatışmaya girişmiş, aralıklı süren çatışma saat 3'e kadar devam etmiştir. Gerillalarımız bu çatışmadan kayıp almamışlardır. Düşmanın ise kayıp veya yaralanmaları olup olmadığı bilinmiyor, düşman da açıklamıyor. Ancak, olduğu tahmin ediliyor. Düşman ne kadar kayıplarını gizlerse gizlesin. Korkularını ise, gizlememektedir ve gerillaların cesaretlerini, azmini, başarısını köylülerle istemeyerek de olsa konuşmak zorunda kalıyorlar.

Düşman, şimdilik zayıf techizatlı gerillaların bu düzeydeki mücadelelerinden korkması boşuna değil ve boşuna saldırmıyor. Daha techizatlanması ve büyümesi halinde başına daha da nelerin açılacağını bildiği ve tahmin ettiği için, hele de girecekleri muhtemel haksız savaşta, içte gerilla hareketi tarafından vurulacağı ve daha da muazzam gelişeceğini tahmin ettikleri için, dış savaş öncesi içte gerilla hareketini temizleme hareketine ağırlık vermektedirler. Ama bu çabaları boşa çıkarılıp umutları kursaklarında kalacaktır. Zafer gerillaların namlusuyla sağlanacaktır.

Yaşasın Gerilla Savaşı

Yaşasın Partimiz TKP/ML ve Ordumuz TİKKO

sinin stratejik hedeflerin doğrultusunda, taktik önderliğin komuta ademiyetçiliğine dayalı olarak dövüşür ve kendini hazırlar. Gerilla savaşına stratejik durağan, birbirine benzer çalışma stiline uzak, kararlar, değişme ve gelişmelere bağlı olarak kendini eğitir ve silahlandırır. Tartışmasız olan şey. Gerillanın savaşarak, çelikleşeceği ve savaş içerisinde iyi bir stratejisyen ve taktiksiyen olacaktır. Anlaşılması gereken veya geçilmez olan şey; savaşı iyi yönlendirmek ve geliştirmek için; gerilla kendi evi olan barınaklarda, nasıl bir çalışma içine gireceğidir.

Her şeyden önce, barınaklardaki çalışma belirli plan ve program dahilinde olması vazgeçilmez prensiptir. Geçmiş tecrübeler baktığımızda 90 yılı hariç düzenli, programlı çalışan olmamıştır. Bu bizim açımızdan yedi kat yer altına gömülmesi gereken bir durumdur. Gerilla olumsuzluklarına ibretle bakmalıdır. Disipline olmayan, perspektiften uzak çalışma tarzı, devrimci çalışma tarzı olamaz. Öyle bir

çalışma tarzı, savaşı geliştirme bir yana, bizi savaşın yol savaşçıları haline getirir. Yenilenme savaşın iyi ustası olma ve TİKKO'nun yiğit neferi ve örnek savaşçısı olamayız.

Dolayısıyla, yapılan plan-program, her dönemde devrimci görevleri yerine getirecek, o somutun problemlerini çözümlenecek şekilde olması gerekir. Taktik plan saldırıysa, saldırı siyasetine uygun gerilla birliklerinin örgütlenmesi ve düzenlenmesi, ortadan kaldırılacak düşman hedeflerinin tespiti demektir. Bu plana ulaşmak için, geride bıraktığımız pratikteki başarı ve hatalarımızın, yanlışlarımızın aşılması için, yapılması gereken şey ve çıkarılması gereken dersler, başarılarımıza yenilerini eklemek için yeni yöntem ve araçların ortaya çıkarılması. Bunun için: a- Askeri tatbikatlar ve talimler, b- Siyasi ve teorik eğitim..... ***

EMPERYALİZMİN VE FAŞİST TÜRK DEVLETİNİN IRAK'A SALDIRISINA KARŞI KOY ! GERİCİ SAVAŞA KARŞI DEVİRİMCİ İÇ SAVAŞI GELİŞTİR !

HALKIMIZA!

Faşist Türk Devletinin Özal Hükümeti, Irak'a saldırma kararı aldı. Böylece faşist Türk Devletinin Irak'a saldırmasıyla ikinci cephe resmen açılmış olacaktır. Halkımızı, böyle haksız bir savaşa sokmaya kimsenin hakkı yoktur. Hele hele ABD emperyalizminin yeminli uşağı ve kemik yalayıcısı Özal hükümetinin hiç bir yetkisi yoktur.

ABD ve Batılı emperyalistlerin Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesini bahane ederek Irak'a saldırması ve işgal hareketine girişmesi de daha büyük bir caniliktir. Türk devletinin ABD'nin emrinde Irak halkına saldırması, ABD uçaklarının Türkiye'den kalkarak Irak halkını bombalaması da en büyük caniliklerden birisidir.

TÜRKİYELİ TÜRK VE KÜRT İŞÇİLERİ,

Halkımızı ilğine kadar sömüren, işçilerin her türlü hakkını gaspeden, en küçük demokratik hakları bile kanla bastıran Özal diktatörlüğü, halkımızı bu kez de yeni bir savaşa sürükleyerek, emperyalizmin Ortadoğu'daki jandarmalığını yapmaya çalışmaktadır. Bu savaşta halkımızın hiç bir çıkarı yoktur. Bu savaş Petrol şeyhlerinin ve emperyalist petrol tekellerinin çıkarlarını korumak için yapılmaktadır. Bu nedenle, böylesi bir savaş, işçi sınıfına yeni faturalar getirecek ve savaşın yıkımı için sınıfına ve halkımıza fatura edilecektir. Eğer Özal diktatörlüğü Irak'a saldırırsa, bütün işçiler işi bırakıp süresiz genel greve gitmeli, savaşa dur demelidir! Faşist Türk devletinin ABD ve Batılı emperyalistlerin çıkarları için bir savaşa karşı ayağa kalkmalı, devrimci iç savaşı geliştirmeli, devrimcilerin ve partimiz TKP/ML nin yanında evlete karşı devrimci savaşın içinde yer almalıdır. İşçi sınıfı ancak böyle savaşın yıkımından kurtulabilir.

YOKSUL VE TOPRAKSIZ KÖYLÜLER,

Sizlere yıllarca zulüm ve yoksulluktan başka bir şey vermeyen, toprak ağalığı ve tefecilik karşısında ezilmenizi sağlayan, topraksız bırakan ve ürünlerini yok pahasına satmaya zorlayan böylesi bir halk düşmanı Özal hükümetinin ve Türk devletinin savaş kararına karşı çık. Oğullarını askere gönderme. Siz köylülerin gerçek kuruluşu ancak Partimiz TKP/ML önderliğinde verilen halk savaşıyla olacaktır. Emperyalistlerin güdümünde Irak halkına değil, Emperyalistlerin çıkarı için halkımızı ölüme sürükleyen faşist Türk devletine ve onun ordusuna karşı Partimiz TKP/ML'nin önderliğindeki halk ordusu TİKKO'nun saflarında yerini al!

KÜRT KÖYLÜSÜ,

Faşist Türk devleti, TC. kurulalı beri Kürt ulusuna katliam, yoksulluk ve sürgünden başka bir şey vermemiştir. Son yıllarda Kürt ulusu üzerindeki baskı ve katliamlarını da-

ha da arttırmıştır. Irak'a saldırması halinde en çok kıyıma uğrayacak yine Kürt ulusundan emekçiler olacaktır. Türkiye Küdistanı'nda uyguladığı baskı ve katliamlarını şimdi Irak halkına karşı uygulamak amacındadır. Senin yerin, faşist Türk devletinin yanında değil, ona karşı devrimci ve komünistlerin safındır. Partimiz TKP/ML ve onun ordusu TİKKO, çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfının gerçek kurtuluşu için, katil ve soykırımcı Türk devletine karşı savaşmaktadır. Gerici savaşa arşı Partimiz TKP/ML'nin yanında ve devrimcilerin yanında yer alın.

ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN GENÇLER, ÖĞRENCİLER,

Emperyalizmin sadık uşağı Türk devleti, savaş kararı alarak, halkımızı emperyalizmin çıkarları doğrultusunda ölüme sürmektedir. Bu savaşta ölenleri daha çok gençlerimiz olacaktır. Bütün gençlik ve öğrenciler savaşa karşı çıkmalıdır. Bunun için okullarda boykotlar ve işgaller yap! Devrimcilerin ve komünistlerin yanında yer al! Partimiz TKP/ML, faşist Türk devletine karşı gerilla savaşı vermektedir. Gençler, Türk ordusuna değil, halkımızın ordusu olan TİKKO'nun safına katıl! Faşist Türk Devletini yıkmak için devrimci iç savaşa katıl!

YOLDAŞLAR, DEVİRİMCİLER,

ABD emperyalizminin önderliğinde Batılı emperyalistler Ortadoğu'yu kana bulamak ve halklara gözdağı vermek için Irak'a karşı kanlı bir saldırıya girişti. Türk devleti'de bu savaşın içinde yer alarak ikinci bir cephe açmak için karar almıştır. Partimiz, emperyalizmin Irak'a yönelik kanlı saldırısına karşı mücadele ediyor. Emperyalizmin Türkiye'deki tüm hedeflerine karşı eylemlerini arttıracaktır. Ayrıca Türk devletinin emperyalizmin piyonu olarak halkımızı savaşa sürmesini, devrimci iç savaşı geliştirerek karışık verecektir. Faşist Türk devletinin halkımızı emperyalist-gerici bir savaşın içine sürmesine karşılık, devrimci iç savaşla karşılık vermeliyiz. Bu nedenle devrimciler arasındaki ittifaklar ve eylem birlikleri geliştirmelidir. Fabrikalarda üretim durmalı, okullarda boykot ve işgaller yükseltilmeli, kırsal alanda devlete karşı silahlı mücadele geliştirilmelidir. Ayrıca şehirlerde emperyalizmin ve Türk Devletinin askeri ve ekonomik hedeflerine karşı sabotaj eylemlerine girilmelidir. Partimiz bunu gücü oranında yerine getirmeye devam edecektir.

Gün; devrimci savaşı emperyalizme ve faşizme karşı geliştirme günüdür. Devrimci dayanışmayı geliştirelim. Faşizme ve emperyalizme karşı saldırılarımızı arttıralım. Halkımız bizlerden bunu beklemektedir. Komünist ve devrimci sorumluluk bunu zorunlu kılmaktadır.

TKP/ML-MK
(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST)
Merkez Komitesi